

ARCHIEF PENSIONADO'S 2015

MAANDAG 28 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

HOENSBROEK-KLIMMEN

Dit was dan de laatste rit van de Pensionado's dit jaar. Het weer werkte voortreffelijk mee, dus een record aantal deelnemers. Maar liefst 19 rijders waren om 11 uur present bij John voor deze laatste maandagrit van 2015. Het leek wel een kippenhok, zo werd er op de vroege morgen gekakeld. Vandaag stond een rit van Wil Nissen op het programma. Wel ongeveer dezelfde richting als de vorige week maar Wil toverde toch weer een heel attractieve route uit de hoge hoed met alweer enkele onbekende weggetjes en klimmetjes. Zo zie je maar weer, je bent nooit te oud om te leren en ons prachtige Limburg heeft nog steeds voor iedereen de nodige verrassingen. John en Wil bepaalden in het begin het tempo maar al gauw kwam aflossing van Leon. En als hij eenmaal op kop komt is het moeilijk om hem van deze plek af te krijgen. Wel werd het tempo goed in de smiezen gehouden en als het al eens wat te snel ging was John er als de kippen bij om de hardrijders tot de orde te roepen. Zo konden we mooi in formatie de kilometers onder de wielen laten verdwijnen. Via Hoensbroek en Klimmen ging het richting Schimmert en zo weer richting thuisbasis. Dit keer via de Vuilnisberg en de Duitse Selfkant. Omdat iedereen er nog lekker fris bijzat werd de rit uitgebreid met een rondje Montfort om onze collega's weer eens thuis af te zetten. Vlak voor Montfort kwamen we Har Fijen tegen die dus de draad alweer heeft opgepakt en in 2016 hoogstwaarschijnlijk weer aan het vertrek zal staan. Als we kort terugkijken op het afgelopen seizoen 2015 kunnen we stellen dat het wat de Pensionado's betreft uitstekend is verlopen. Een flinke opkomst iedere keer en er werd heel collegiaal gereden. Uitbinker was Geert Creemers die maar liefst 40 keer van de 44 verreden ritten aan het vertrek stond en hierbij 3975 kilometers wegtrapte. In totaal waren er 552 deelnemers die de formidabele afstand van 55.355 km. onder de smalle wieltjes lieten doorrollen. In het hele seizoen waren er 44 ritten. Dit betekent, als we carnaval, Pasen en Pinksteren wegstrepen er maar 4 keer niet is gereden i.v.m. het weer, dus we kunnen met recht zeggen, " Een prima seizoen". Als we het komende seizoen 2016 weer zo kunnen rijden mogen we dus absoluut niet klagen.

Nu komende donderdag nog de Sylvesterrit en dan zit het seizoen er op. De start van deze rit is om 10 uur bij Café 't Hingen. Het is de bedoeling dat we in een rustig tempo een kleine 50 km. gaan rijden en dan zijn we rond 12 uur bij Café 't Heukske in St. Joost waar Paula klaar zal staan met de oliebolletjes. De mensen die, om wat voor reden dan ook, niet mee kunnen fietsen zijn natuurlijk van harte welkom om toch samen met de fietsers het seizoen af te sluiten en te genieten van een lekker kopje koffie waarbij we natuurlijk alweer het nieuwe seizoen 2016 zullen kunnen bespreken.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 24 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

HILLENBERG

Op deze donderdag voor de Kerst was het niet zo druk op het Hingen. Het schijnt dat veel Suisters al volop bezig zijn met het kerstdiner. De kalkoenen, konijnen, hazen en wat voor ander soort wild allemaal op tafel komt, deze moeten de dag ervoor mooi aangebraden worden en onze chefkoks zullen hier wel druk mee bezig zijn. 5 Ridders hadden deze verplichting niet, die zullen wel gaan uit eten! Roger, Fred, Wil v. M., Geert en John V. waren de gelukkigen die toch toestemming kregen om te gaan fietsen. Wel gaf Geert aan dat hij graag om half vier thuis wilde zijn, dus werd hier rekening mee gehouden. Hij mocht zelf de route bepalen dus als we te laat zouden zijn was dat zijn eigen schuld. Maar met 3 van zo'n sterke kleppers aan het vertrek kun je er wel van uitgaan dat we lekker konden doorrijden. Fred en Roger namen de kopplaatsen in en terwijl ze goed in de gaten hielden of iedereen kon volgen werd tegen de wind in koers gezet richting Hillensberg. Natuurlijk werd op de klim eventjes doorgetrokken maar boven stond iedereen netjes te wachten. Via allerlei mooie binnenweggetjes ging het richting Gangelt. Geert liet zich ontvallen dat hij hier elke week wel een keer of 3 trainde, dus daarom rijdt hij zo goed! Met de wind in de rug ging het nu huiswaarts. Natuurlijk werd en lekker doorgekacheld want Geert en John konden de grote mannen toch niet alleen laten rijden. Dus waren we ruim op tijd terug in Montfort waar we Geert netjes afleverden. Nu nog door naar Brachterbeek om Wil af te zetten en toen terug naar huis. Toch weer lekker 65 km. gereden, wel wat sneller dan normaal op de donderdag maar we moeten ons natuurlijk aanpassen aan de mensen die op komen dagen. Net toen we de fiets binnen konden zetten begon het ook nog te regenen dus we waren precies op tijd. Alweer "Lekker Gefiets" en hopelijk kan dit de volgende week ook als de Sylvesterrit op het programma staat. Of er komende zaterdag, tweede Kerstdag mensen gaan fietsen is nog niet bekend. Er zullen zeker mensen zijn die het overvloedige eten willen wegwerken dus die mensen die kunnen zijn van harte welkom op zaterdag 26 december. En anders staat er komende maandag natuurlijk de Pensionado'srit op het programma. Dus die mensen die willen kunnen hun energie gemakkelijk kwijt.

Het Fluitend Hert (toch af en toe moeten hijgen want als de kopmannen gas geven moet alles uit de kast)

MAANDAG 21 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GANGELT-WIJNANDSRADE

Het jaar loopt langzaam te einde maar de opkomst bij de Pensionado's blijft verbazen. Vandaag stonden er om 11 uur maar liefst 16 ridders klaar. Omdat het aan de kanten van Maaseik erg donker was werd besloten om maar weer eens de Duitse kant op te gaan. Dus via Saefelen richting Birgden en toen naar Gangelt. De wind was behoorlijk straf, dus het was weer "Hard Labour". De grote verrassing van vandaag was weer Cor. Tegen de wind in hield hij het tempo behoorlijk hoog zodat hij geregeld tot de orde moest worden geroepen. Waar haalt hij dit toch vandaan? Toch bleef de groep netjes bij elkaar en via Hoensbroek ging het richting Wijnandsrade. Op de klimmetjes die we voor de kiezen kregen trok Henk zoals vanouds stevig door zodat de groep toch uit elkaar viel. Het Hijgend Hert was nu heel goed te horen. Natuurlijk werd er in Hunnecom netjes gewacht en via Brandt ging het richting Spaubeek. Hier ging de gaskraan helemaal open en met een gloeiende vaart werd Spaubeek gepasseerd. In Sittard zagen we Michèl v. Smoorenburg nog even winkelen. Of hij dat

liever doet dan meefietsen is maar de vraag. De gewone weg via Nieuwstadt naar huis en zo kwamen we weer precies op tijd, net 2 uur, weer terug op het Hingen.

Het Hijgend Hert

DONDERDAG 17 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEERSEN-KLEVERSBERG

Het kan niet op deze week. Midden december en dan een temperatuur van 16°. Het was dan ook alweer lekker druk op het Hingen. Voor sommigen leek het alsof ze uit de winterslaap waren ontwaakt. Zo stond Hub alweer aan het vertrek, en hij presteerde het zelfs om in korte broek te verschijnen. Wat een bikkell. Ook alweer aan het vertrek zagen we Wil v. Montfort die na zijn val van enkele weken gelden alweer op de fiets is geklommen. In totaal waren we met 13, en net toen we vertrokken sloot Johan Vergoossen nog aan, dus dat waren er 14. Het gaat op de donderdag al aardig lijken op de maandag, zo druk wordt het, maar het leek wel of heel Zuid-Limburg vrij had, zo druk was het met fietsers op de route. Maar geen probleem, hoe meer zielen hoe meer vreugd, als men zich maar netjes aan de afspraken houdt. Har v.d. Vorst vertelde dat hij dinsdag een leuk ritje had gemaakt en prompt kreeg hij dus de opdracht om de meute aan te voeren. Via de gebruikelijke weg tussen kanaal en Maas richting Meersen. Gelukkig hadden we vandaag Leon die de wind toch niet voelt, dus konden we mooi schuilen achter deze klepper. Via de Nachtegaal ging het naar de Kleversberg en van hieruit kregen we wind mee. Omdat enkelen toch al volop bezig zijn met de voorbereiding voor de rit naar de Hallambay werden er nog een paar klimmetjes bijgeplakt. Niet al te stijl maar ze tellen toch. Het tempo werd mooi op Pensionado's snelheid gehouden en zo kwamen we, na alweer 80 km., weer terug op het Hingen rond de klok van 4 uur. Iedereen tevreden en men kijkt nu alweer uit naar zaterdag want dan zou het weer ook weer eens kunnen meewerken zodat we weer een grote opkomst kunnen verwachten.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 14 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

VOORST-UETERATH-PRUMMERN

Het leek wel voorjaar, zo'n lekker weertje was het vandaag. Een lekker zonnetje en niet al te veel wind. Op het Hingen waren er dus weer 12 rijders present. Wat een geluksvogels dat ze van dit mooie weer konden profiteren. John mocht het zeggen vandaag, dus hij koos weer, natuurlijk in goed overleg, voor de richting Prummern. Het eerste stukje nam hij zelfs de koppositie in. Wel was het wind mee, dus dan kan het wel. Toen we afdraaiden tegen de wind in, net achter Montfort richting het Reutje, werd de koppositie overgedragen aan Jo Storms, die dit klusje wel weet te klaren. Via Voorst ging het toen richting Laffeld waar Piet ons de weg langs de molen naar Schleiden voorstelde. Natuurlijk werd hieraan gevolg gegeven. Wel was dit weggetje af en toe wat smerig, maar poetsen moeten we toch. In Ueterath kwamen we weer op de bekende weg en Wil Nissen ging zich nu met de koppositie bemoeien. Wel natuurlijk in het bekende Pensionado's tempo, maar dat weten we ondertussen wel. John meende een binnenweggetje te weten maar hij stuurde de groep een weg te vroeg linksaf. Hierdoor kregen we een slechte weg met een smalle onderdoorgang door een tunneltje maar gelukkig kwamen we snel weer op de goede weg. Nu liet Wil Nissen zich niet meer afleiden en via de gebruikelijke weg ging het richting Gilrath en zo via Harzelt weer terug naar huis. Omdat het zo'n lekker weertje was besloot het merendeel van de rijders om de mensen uit Montfort netjes thuis te brengen. Zo kwamen we, met een dikke 80 km. op de klok, weer terug op het Hingen rond de klok van 2 uur.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 10 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

ACHTERKANT SLINGERBERG

En alweer een heerlijke dag. Het zonnetje scheen maar er stond wel een behoorlijk briesje. Maar omdat het gemiddelde voor de Pensionado's totaal niet belangrijk is gaf niemand daar wat om. Alweer 9 rijders aan het vertrek. Vandaag mochten we Henrie Janssen ook weer eens een keer verwelkomen. Nadat hij een tijdje geleden een lelijke valpartij heeft gehad durfde hij het vandaag alweer te proberen. Er werd dit keer gekozen om de Slingerberg eens van de andere kant te beklimmen. John Wolters voerde ons weer over allerlei binnenwegen richting Catsop. Het tempo werd zoals gewoonlijk netjes in de hand gehouden en ook achterin was het heel gemakkelijk om bij te blijven. Via Moorveld, (niet de klim), ging het helemaal om het vliegveld heen en zo door Ulestraten naar Schimmert. Nu kregen we de wind mee en werd het tempo opgevoerd. Jammer genoeg konden enkele mensen zich toch niet meer zo goed beheersen en men probeerde, zoals meestal bij Suist, met de wind in de rug het tempo ruim boven de 30 te krijgen. Dit is echter absoluut niet de bedoeling van de donderdaggroep, dus volgende keer wat temperen, heren. Toch kunnen we stellen dat we ook vandaag weer heerlijk hebben gefietst. Alweer 70 km. kunnen bijschrijven en mooi op tijd, dus ruim voor 4 uur, weer terug op het Hingen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 7 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

HORN-MAASEIK

Wat een verschil met vorige week. Nu was er 's morgens wel nog eventjes een ietsje-pietsje regen, maar om 11 uur was het alweer helemaal droog. En even later kwam zelfs het zonnetje door en werd het een heerlijke voorjaarsdag. Toch maar 11 rijders present. Sommigen moesten werken en er zijn ook nog een paar rijders geblesseerd. Of er ook nog mensen zijn geweest die het toch niet aandurfden vanwege die paar druppeltjes, wie weet. Vandaag hebben we weer een mijlpaal bereikt. Piet Clout was de 500ste starter van de pensionado's in het seizoen 2015. Zo veel hebben we er nog nooit gehad.

Het voorstel kwam om er een rondje door Midden-Limburg van te maken. Henk nam de honneurs waar en hij voerde de meute aan. Dat hij over een fabelachtige conditie beschikt is wel al bekend, maar vandaag is hij niet van de eerste rij weggeweest. Hij hield het tempo lekker strak, zoals we van hem gewend zijn en niemand had ook maar een centje pijn. John, die zaterdag toch wel flink had moeten werken, kreeg vandaag dispensatie en hij mocht plaatsnemen op zijn bekende stekje, laatste man. Af en toe wat intervallen om de gaten dicht te trekken maar hij bleef netjes bij en hield van achter uit alles goed in de gaten. Via de gebruikelijke route van Henk, via de Roermondse Weerd naar Horn en zo over Grathem naar Stramproy. Van hieruit richting Maaseik, het bekende rondje. Wel bleven we vandaag voornamelijk op de grote, doorgaande wegen want de binnenwegen lagen er slecht bij door het werk van de boeren. Alleen de weg van Kinrooi richting Neeroeteren was wat vervelend want hier is geen fietspad. Maar netjes achter elkaar en dan gaat het ook best. Na 3 uur waren we weer terug op het Hingen, 85 km. op de teller, dus echt langzaam was het niet gegaan. Toch kunnen we stellen dat iedereen heerlijk heeft gefietst en genoten van het fantastische weer.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 3 DECEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RONDJE MAAS

Vandaag weer perfect weer, een verademing na de regen van afgelopen maandag. 9 Ridders waren aanwezig om 13:00 uur op het Hingen. Er werd besloten om eerst via de Nederlandse kant richting het veer in Berg a.d. Maas te gaan en van hieruit dan de terugweg te nemen over de Belgische kant. Het fluitend hert posteerde zich lekker achteraan, zijn gewoonlijke plek, en hij liet het kopwerk weer eens over aan de anderen. Het tempo was zodanig dat iedereen gemakkelijk zijn kopwerk kon doen. Op het fluitend hert na heeft dan ook iedereen zijn werk netjes gedaan. In Maaseik werd besloten om een lusje over Thorn er aan vast te plakken, en van hieruit ging het de Maas weer over richting Heel waar we de stuw namen. Geert werd mooi afgeleverd in Montfort en de mensen uit St. Joost, 4 in getal, werden ook aan de voordeur afgezet. de laatste 4 reden tot slot nog naar het Hingen waar we ruimschoots op tijd aankwamen, 65 km. gefietst en de kleren konden weer meteen opgevouwen worden want zweten was er vandaag niet bij, dus echt genieten was het.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 30 NOVEMBER

De hele dag regen, dus er waren geen Suisters aanwezig om 11 uur.

DONDERDAG 26 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

STRAMPROY

Wat zijn die pensionado's toch mazzelkonten. Vandaag alweer een heerlijk weertje. Een lekker zonnetje en bijna geen wind, wat wil een echte fietser nog meer. Toch waren er maar 7 ridders present op het Hingen. Er werd gekozen voor een ritje richting Stramproy, vlak en eerst tegen de zwakke wind in. Natuurlijk werd het tempo mooi aangepast aan de op leeftijd zijnde heren, dus niet harder dan 28 vandaag. Hierdoor kon iedereen op zijn tijd ook eens kopwerk doen en van deze mogelijkheid werd vandaag gretig gebruik gemaakt. Het liep voortreffelijk en op een lekke band van John Wolters na was er geen oponthoud. Door het aangepaste tempo kreeg iedereen ruimschoots de gelegenheid om ook eens rond te kijken en zo verliep het ritje probleemloos. Zoals gebruikelijk waren we weer mooi op tijd terug op het Hingen. 4 Uur is de afspraak en dit lukte weer wonderwel. Door het rustige tempo konden sommigen hun kleren meteen weer netjes opvouwen want zweet zal er dit keer niet geproduceerd zijn. Maar in de wintertijd is dat ook de bedoeling, alleen kilometers maken en de spieren in beweging houden, dat is het streven.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 23 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BORGHAREN

De herfst duurde maar erg kort dit jaar want vandaag was het echt wel al winter. De temperatuur kwam niet hoger dan 4°. Daarom was iedereen vandaag lekker warm gekleed. 11 Rijders mochten we verwelkomen. Er werd gekozen voor een tripje naar Borgharen, dus helemaal vlak. John voelde zich vandaag niet zo best, misschien wat veel gedaan in het weekend. Daarom hield hij het tempo behoorlijk strak. Op de heenweg, tegen de wind in, werd er niet harder gereden dan 28 km. Zodoende bleef het groepje mooi bij elkaar. Als het al eens een beetje opliep bij de bruggen bv., moest hij steeds weer lossen maar er werd natuurlijk netjes gewacht. Op de terugweg mocht er iets harder gereden worden. 30 km. was nu de limiet. Ook nu werd hier netjes gevolg aan gegeven zodat "Het Hijgend Hert", vandaag goed te horen, toch bij kon blijven. Ondanks de strenge limiet werd er toch lekker doorgefietst, in een echt "Pensionado's-Tempo". Maar in deze wintertijd is dat helemaal geen probleem want al jaren horen we dat er in deze tijd best wat minder hard gereden mag worden, en dat hebben we vandaag uitstekend in praktijk gebracht. Verder hebben we vandaag alweer een mijlpaal bereikt. Het totaal aantal kilometers dat de Pensionado's dit jaar al bij elkaar hebben gefietst is de grens van de 50.000 km. gepasseerd.

Het Hijgend Hert

MAANDAG 16 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

SCHIEFERSBERG-SCHINVELD

De herfst is nu toch wel echt begonnen. De vooruitzichten voor vandaag waren niet zo best, maar toch waren er nog 13 pensionado's aanwezig. Wil v. Montfort en Har Fijen konden wegens blessures niet deelnemen. Welke route moest het vandaag gaan worden? John Wolters wist een ritje met als begin tegen de wind in, dus dit vond iedereen goed. John en Pieter namen de honneurs waar en via allerlei binnenwegen werd zo Elsloo bereikt. Hier begon het langzaam te miezeren dus werd besloten om nu oostwaarts te gaan want daar zag het er wat lichter uit. Maar hiervoor koos Henk de Schiefersberg, een flinke kuitenbijter en dat op het eind van het seizoen. Via Ulestraten ging het nu richting Schimmert. Het tempo was lekker rustig zodat iedereen goed kon volgen. De Vuilnisberg werd nog meegepikt en ook de Beukeberg kregen we nog voor de kiezen. Hierna kozen de routeplanners voor de neutrale weg, maar het fietspad is nog altijd niet klaar. Dus werd het een stukje klunen zodat de fietsen alweer behoorlijk smerig werden. We brachten nu Sef netjes thuis en via Sevriens werd de rit afgemaakt. Weer een kleine 80 km. en dat in een tempo dat aangepast was aan de leeftijd van de deelnemers, dus lekker rustig. Precies zoals het hoort op de maandag en de donderdag.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 12 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

VALKENBURG

En alweer was het lekker weer. Zo lekker dat er zelfs mensen in korte broek aan het vertrek stonden. Liefst 11 rijders waren om 1 uur present op het Hingen. De deelname blijft constant dus dit initiatief is alweer een schot in de roos. Voor vandaag werd een tripje richting Valkenburg voorgesteld. In het echte Pensionado'stempo ging het zuidwaarts. Eerst richting Hillensberg waar we als groep omhoog gingen. Van hieruit via Schinnen naar Schimmert en zo langs de watertoren naar Valkenburg. De terugweg werd genomen via de Kleversberg die we alweer, dus het kan wel, als een groep opklommen. Lekker peddelend werden de kilometers afgelegd en toen we even voor 4 uur weer terug kwamen op het Hingen kon iedereen zeggen: "LEKKER GEFIETST". 75 km. op de teller en niemand die ook maar een centje pijn had gevoeld, zo lekker ontspannen werd er gereden.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 5 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

NEER-LEUDAL

Het kan niet altijd zo'n mooi weer zijn als de laatste tijd. Toch was het vandaag nog dik 16 graden, dus de korte broek kon best. 8 rijders durfden het aan om vandaag hun ritje te maken. Er werd gekozen om dit keer eens Noordwaarts te gaan, richting Neer. Achteraf bleek dit de verkeerde keuze te zijn want toen we in Neer terugdraaiden richting Roggel werd de weg behoorlijk nat. Hier had het schijnbaar pas geregend, dus de fietsen werden weer behoorlijk smerig. Toch mogen we stellen dat we er weer een leuk ritje van hebben gemaakt met de echte Suistgedachte op de eerste plaats. Dus het tempo zodanig dat iedereen het goed kon volgen. Na 75 km. waren we weer terug op het Hingen, wel behoorlijk smerig. De fiets geпоetst en toen vlug onder de douche.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 2 NOVEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LEROP-LÜTTENFORST-WALDFEUCHT

Het kan niet op dit jaar. Alweer een heerlijk zonnetje en bijna geen wind, dus ideaal fietsweer. Maar liefst 19 rijders tekenden voor de rit van vandaag. Hierbij weer 4 nieuwelingen. Van St. Joost kwam John Wolters. Uit Susteren mochten we Gerard Pasman en Ton Ehrens verwelkomen en er was zelfs een fietser uit Brabant present. Nico Stabel, verre familie van Geert, kwam het ook eens bij ons proberen. Verder natuurlijk de vaste kern. Als het zo doorgaat zullen we ook bij de Pensionado's nog moeten besluiten om twee groepen te maken. Maar voor vandaag was dat niet nodig. Deze mensen houden zich uitstekend aan de Suistgedachte en er wordt heel sociaal gefietst. Het bekende probleem, waar gaan we naar toe, kwam weer op de proppen. Uiteindelijk werd besloten om de rit van afgelopen zaterdag nog eens over te doen want deze was uitstekend bevallen. Har Fijen nam de kop en hij besloot er maar meteen een extra lusje bij te nemen. Via het fietspad naar Linne ging het door de Linnerheide en zo naar Lerop. Een nieuw fietspad bracht ons langs de rand van Roermond weer richting Melick. Een heel mooi stukje, bedankt Har. De gewone weg door de Oo werd weer gevolgd en gezellig keuvelend werden de kilometers afgelegd. Vooraan werd er mooi afgewisseld en probleemloos kwamen we aan bij de Meinweg. Maar hier gebeurde er iets vreemds. Het leek wel of we Leon Renet in ons midden hadden. Lex stoot namelijk met dezelfde soepele tred als Leon hier naar boven en was in een mum van tijd uit het zicht verdwenen. We moeten het maar weer eens herhalen, dit was geen zuivere koffie. Waar haalt hij dit nu weer vandaan. Het wordt toch maar eens tijd dat we controles gaan invoeren want iedere week verrast ons weer een andere rijder met bovenmenselijke prestaties. Boven werd natuurlijk netjes gewacht en als een groep ging het verder. De nieuwelingen pasten zich voortreffelijk aan en alsof ze al jaren meefietsten, zo voelden ze zich thuis. In Posterholt besloten Henk en Wil om er een lusje over het Duits aan vast te knopen, anders zouden we te vroeg thuis zijn. Via Voorst en Haaren ging het richting Waldfeucht en toen via Montfort weer naar huis. Bij thuiskomst gaf de teller ruim 85 km. aan en het gemiddelde lag zelfs een stuk hoger dan afgelopen zaterdag, en toch leek het alsof we een stuk rustiger fietsten. Zo zie je maar weer, regelmaat is een prima raadgever en met verstand en goede wil komen we een heel eind.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 29 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

VAN ALLES WAT

Wat een verschil met vorige week. Vandaag een lekker zonnetje en een heerlijke temperatuur. 9 Rijders waren om 1 uur present. Verschillende vaste deelnemers zijn nog op vakantie maar gelukkig weet een groot aantal Pensionado's ook op donderdag het Hingen te vinden. Het was de bedoeling om een knooppuntenroute richting Brunssum te gaan rijden. Eerst rechtstreeks naar de Winterakerberg en boven de route opgepikt. Maar al gauw reden we op smalle landweggetjes die vol lagen met bladeren en modder van de tractoren die nu volop aan het werk zijn. Dus werd besloten om deze route te verlaten en een alternatief te zoeken. Via Nuth en Grijzegrubben ging het hierna richting de afdaling van Waterval. Van hieruit gingen we weer Noordwaarts maar wel moesten we nog twee keer omdraaien omdat de weg was afgesloten. Maar we vonden de terugweg toch via enkele omweggetjes en even na 4 uur waren we weer netjes terug op het Hingen. 75 Km. gefietst in een lekker tempo. Want vandaag werd meteen in praktijk gebracht wat er woensdagavond op de informatieavond was besproken. Fietsen in de Z1 zone, dus in een rustig tempo. Dit heeft volgens de

arts die de voorlichting gaf meer effect dan het jakkeren in de Z3 en Z4 zone. Dus houden we ons hier maar aan.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 26 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

NIEDERMERZ

De laatste dag van de zomertijd en werkelijk geweldig weer. Toch waren er maar twee rijders van de 16 die in korte broek kwamen. Beginnen de Pensionado's nu ook al watjes te worden? Voor de eerste keer was Jan Sevriens present bij dit selecte gezelschap. Het grote dilemma was alweer welke route er gereden zou gaan worden. Wil Hodzelmans had een trip richting Brunssumerheide in gedachten maar verschillende mensen gaven aan dat er in die buurt gewerkt zou worden aan de wegen. Jo Vergoosen, goed uitgerust na zijn vakantie, wilde wel eens graag richting Nideggen gaan maar dit was toch wel wat veel van het goede. Toch werd er gekozen voor deze richting en onder leiding van Wil Nissen werd koers gezet richting Die Grosze Heimat. Maar we waren Pey nog niet uit toen er een harde knal klonk. Pieter had weer lek, precies hetzelfde als vorige week donderdag. De band werd eens goed nagekeken en het bleek dat er een steentje in zat wat bijna niet te zien was. Dit werd eruit gepeuterd en met een nieuw binnenbandje kon hij zijn trip vervolgen. John gaf aan dat het tempo wel wat minder kon en daar werd gelukkig gevolg aan gegeven. Zodoende kon iedereen goed volgen en werden de kilometers lekker afgelegd. In Niedermerz hadden we al 45 km. op de klok dus werd het tijd om om te draaien. Van de zomer zullen we wel een keertje de rit naar Langewehe maken maar voor vandaag was dit toch wel teveel van het goede. Na enig speurwerk vonden we de weg naar Koslar en toen wist Wil alweer de weg. Alleen waren er weer enkele rijders die meenden dat het met de wind in de rug meteen royaal boven de 30 moet gaan. Als je dan achterin zit is het flink aanpoten om na de bocht weer aan te sluiten. Het schijnt toch moeilijk te zijn om een kilometertje langzamer te rijden, zelfs bij de Pensionado's begint het haantjesgedrag zijn kop op te steken. Na de gebruikelijke vermanende woorden van John werd het tempo iets aangepast en zo vervolgden we onze weg. Op een minder goed veldweggetje reed Annie door een gat in de weg met als gevolg een platte. Beter waarschuwen van voren en vooral deze waarschuwing doorgeven naar achteren, dan voorkom je misschien deze pech. Na de depannage kwamen we even later uit in Beeck waar we neerstreken op het terras van het "Beecker Bauern- und Erzählkaffee " waar we de koffie en het gebak lieten aanrukken. De stukken waren zo groot dat sommigen het zelfs niet verwerkt kregen. Na de werverdiende pauze leidde Wil ons via alweer allerlei, zelfs voor John volkomen onbekende plaatsen, terug richting Montfort waar we afscheid namen van de Montfortanen. De rest reed rustig terug richting Hingen waar we met een kleine 100 km. op de klok rond half 3 aankwamen. Afgezien van de twee leuke banden een prima rit.

Vanaf komende maandag, 2 november, zullen we weer gaan vertrekken om 11:00 uur en zal de rit aangepast worden aan de weersgesteldheid.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 22 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

ZUTENDAAL

Vandaag was een testcase voor de donderdaggroep van de Pensionado's. De weersvoorspellingen waren niet al te best. Toch waren er nog 8 deelnemers voor deze rit en twee rijders hadden zich netjes afgemeld.. Het blijkt dat deze activiteit alweer een schot in de roos is. Omdat de wind uit het zuiden kwam werd dus eerst Zuidwaarts gereden. Later bleek deze keuze toch niet zo goed te zijn geweest want we reden nu de regen tegemoet. Via allerlei binnenwegen gingen we in Stein de grens over en toen richting Zutendaal. Jammer genoeg vonden we hier de juiste weg niet zodat we een flinke omweg maakten en tot overmaat van ramp begon het ook nog te regenen. Via de grote weg kwamen we toch weer terecht in As waarna we het fietspad richting Maaseik namen. Onderweg kregen nog twee rijders een lekke band zodat de tegenslagen vandaag niet van de lucht waren. Met 85 km. op de teller kwamen we dan ook later dan gewoonlijk weer terug op het Hingen, maar het kan niet alle dagen kermis zijn zullen we maar zeggen. Bleek het in Echt ook nog helemaal droog te zijn gebleven!! Toch, ondanks het slechte weer, "Lekker Gefietst".

Het Fluitend Hert

MAANDAG 19 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

Rimburg-Neerbeek 95 KM

De zomer ligt achter ons. De herfst heeft zich aangekondigd. Deze seizoenswisseling heeft geen noemenswaardige verandering gebracht in het aantal deelnemers voor de rit van vandaag (12 participanten). Een aantal deelnemers heeft op de gewijzigde omstandigheden al ingespeeld door de fiets te voorzien van een spatbordje. Geen overbodige luxe achteraf gezien. Hoewel het droog zou blijven, waren de wegen op veel plaatsen nog nat van de regen van de vorige dag en op de binnenwegen kon men zien dat de laatste vruchten van de akkers werden gehaald. Hier en daar waren de paden besmeurd met modder, welke sporen duidelijk zichtbaar werden bij de deelnemers zonder spatbord op de fiets.

Bij John ontbrak vandaag het wielertenuue en ook de fiets. Hij kon niet mee. Hij wilde een opgelopen spierverrekking in zijn linkerbeen ontlasten. Zijn afwezigheid houdt tevens in dat de koppositie op de presentielijst van de pensionado's wordt ingenomen door Geert. Beiden hebben weliswaar het zelfde aantal ritten meegereden, maar Geert heeft meer KM's achter zijn naam staan dan John.

Wat van het voorgaande ook zij, behalve een lekke band hebben zich onderweg geen bijzondere omstandigheden voorgedaan, die het vermelden waard zijn. Rest enkel nog op te merken dat er heerlijk gefietst is.

Har Fijen

MAANDAG 12 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LÖVENICH

13 Pensionado's aan het vertrek op deze zonnige, maar wel koude maandagmorgen. Hierbij ook enkele mensen van TWc Echt die afgelopen zaterdag later aansloten. Dus de presentielijst kon meteen aangevuld worden. Het gesprek van deze ochtend ging echter vooral over de manier van rijden van afgelopen zaterdag. Het schijnt dat de Suist-gedachte steeds minder in praktijk wordt gebracht. Er werden zelfs opmerkingen gehoord zoals: "Doorrijden, we wachten niet meer". Dit is toch niet zoals Suist bedoeld is. Als er mensen komen die graag eens lekker willen knallen moeten ze dat maar ergens anders gaan doen, bv op de baan in Geleen. Maar dit heb ik al vaker gezegd en het blijkt dat ze hier de Ballen niet voor hebben. De Suist-gedachte is dat we altijd proberen om als een groep te vertrekken, maar zeer zeker ook aankomen. Daarom zullen we, zeker als er zoveel deelnemers zijn, de groep meteen bij het vertrek opsplitsen. Een groep zal dan in een rustiger tempo rijden en er alles aan doen om deze groep ook in zijn geheel lekker te laten fietsen. De snellere jongens moeten dan hun plan maar trekken en als ze vinden dat er mensen in hun groep zijn die het tempo niet kunnen bijbenen is het echt niet de bedoeling om deze mensen in de vernieling te rijden. Misschien is het een optie om deze mensen op een subtiele manier aan het verstand te brengen dat ze toch beter voor de andere groep hadden kunnen kiezen?

Dus komende zaterdag zal er vanaf het vertrek gesplitst worden en de B-groep zal er een leuke rit van gaan maken.

Maar nu over de pensionado'srit van vandaag. We waren dus alweer met 13 rijders. Er werd besloten om weer eens richting Lövenich te gaan i.v.m. de straffe oostenwind. Omdat enkele rijders graag om twee uur terug wilden zijn werd de rit niet te lang gemaakt. Met overleg kom je een heel eind blijkt maar weer. De grote kleppers namen natuurlijk de kopplaatsen in tegen de wind en in een lekker tempo ging het oostwaarts. John stuurde het peloton over de bekende wegen en binnen twee uur kwamen we zonder een centje pijn aan bij de bakker. Hier moest vlug nog een nieuwe kan koffie gezet worden maar we hadden alle tijd. Het gebak en de koffie was weer voortreffelijk en buiten in het zonnetje was het goed te doen. Na deze welverdiende pauze ging het via Baal weer terug. Wil en Piet pakten de kopplaatsen nu in en ze stuurden ons richting Hückelhoven. Vandaag namen we de richting Wassenberg maar deze route loopt toch wel veel over de grote wegen. We misten Hub toch wel een beetje want hij stuurt ons hier altijd over de mooiste wegen. Maar misschien kunnen we hem binnenkort toch weer verwelkomen op het Hingen. Ondanks de nieuwe, minder fraaie route kwamen we toch weer op bekende wegen en via Kempen ging het naar huis. Wil stuurde ons via een nieuwe, mooi geasfalteerde weg richting Montfort. Lex reed hier echter voor de zoveelste keer lek. Dit is toch niet normaal meer, er moet hier iets anders aan de hand zijn. Met hulp van Pieter werd het varkentje gewassen en konden we verder. Maar in Montfort had Pieter zelf last van een leegloper. Na de pech van afgelopen zaterdag ook alweer de tweede keer. Met bijpompen kon hij verder en zo kwamen we ruim op tijd, dus voor twee uur, met dik 90 km. op de teller weer terug op het Hingen. Ondanks de twee leuke banden toch alweer een prachtige rit. Dus zo kan het ook.

MAANDAG 5 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

FROMBERG-TRINTELEN

Voor vandaag hadden we Pieter gevraagd om een route uit te zoeken. 14 Pensionado's waren even voor 10 uur present op het Hingen. Pieter gaf aan dat de rit van vandaag richting Trintelen zou gaan. In een rustig tempo, met Pieter natuurlijk op de eerste rij, ging het over alweer andere wegen naar het zuiden. In Born hadden we eventjes oponthoud. Lex had alweer lek, wel vaak de laatste tijd! Gelukkig wordt hij steeds bedrevener in het verwisselen van een bandje zodat het oponthoud niet zo lang duurde. In Beek kregen we de eerste klim van vandaag, de Adsteeg. Boven werd netjes gewacht en toen via Schimmert naar Aalbeek. Hier namen we afscheid van Har v.d. Vorst die 's middags nog met de familie moest gaan kermisvieren. Via allerlei omwegen ging het nu richting de achterkant van de Fromberg. Hier werd natuurlijk het kaf van het koren gescheiden. De rasklimmers sloegen een flink gat en de mindere goden vormden een mooie bus. Boven werd weer gehegroepeerd en toen naar de beklimming van Eys naar Trintelen. Hier verraste Lex ons allemaal want hij ging vandaag met de eersten omhoog. Het vele trainen heeft dus toch zijn vruchten afgeworpen. In de Bernardushoeve, boven aan de klim, hielden we onze koffiestop. Lekker vlaai, prima koffie en een geweldig uitzicht, wat wil een mens nog meer. Wel was de bazin niet zo blij met het apart afrekenen want zoals gewoonlijk hadden ze te weinig kleingeld. Toch kwamen we eruit en konden we onze weg vervolgen. Nu liep het voornamelijk omlaag wat goed te merken was aan de snelheid. Toch kon iedereen goed in het wiel blijven en via dezelfde route als afgelopen zaterdag, maar nu wel andersom, kwamen we weer uit in Spaubeek. Toen og een lusje door Duitsland via Millen en zo kwamen we met 100 km. op de klok weer terug op het Hingen iedereen had lekker gefietst en niemand had ook maar een centje pijn gevoeld. Zo hoort het ook bij de pensionado's. De route was geweldig, bedankt hiervoor, Pieter, je mag nog eens vaker een ritje verzorgen. Hopelijk blijft het mooie weer nog een tijdje aanhouden zodat we nog verschillende mooie ritten kunnen rijden op de maandagen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 28 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MESH

Op speciaal verzoek van enkele fanatieke Pensionado's had John voor vandaag een ritje naar het zuiden uitgezocht. Omdat dit van te voren bekend was en ook omdat het alweer een heerlijk weertje was waren er maar liefst 16 deelnemers present op het Hingen. Vol goede moed werd er begonnen aan de rit. John mocht, omdat hij de weg wist, op kop rijden. Op een gegeven moment voelde hij zich net Jos van Emden, hij mocht het kopwerk doen maar toen de hellingen kwamen werd hij er weer genadeloos van af gereden. Zo is het leven van een knecht nu eenmaal, daar moet je mee kunnen leven. Gelukkig werd er boven steeds netjes gewacht, logisch als men niet weet waar naar toe te

rijden. Toch wel een groot voordeel als je de route mag bepalen. In een lekker tempo werd zo richting Meerssen gereden, maar de weg die gepland stond naar Bemelen was afgesloten. Daarom maar een lusje extra via Maastricht gemaakt en met behulp van Pieter kwamen we weer mooi op de oorspronkelijke route uit. In Bemelen moesten we ook nog eens een omleiding volgen maar toch bereikten we St. Anthoniusbank. De route ging nu over prachtige wegen, leuke hellingen en mooie afdalingen. Zo kwamen we aan in Mesh waar sommigen toch wel zin hadden in een stop. Maar waar vind je op maandagmorgen nog iets dat open is zo laat in het seizoen. John vond in Mesh gelukkig nog een adres dat open was maar jammer genoeg hadden ze net vandaag geen vlaai. Dat was dus een grote teleurstelling maar op het terras van het meest zuidelijke café van Nederland was het toch goed vertoeven in het zonnetje. We moesten tevreden zijn met een kopje koffie, maar deze was wel uitgebreid gestoffeerd, slagroom en een bonbon hoorde erbij, dus toch nog een meevallertje. Na deze welverdiende stop kwam de vraag hoe laat we ongeveer thuis zouden zijn. John bestudeerde eventjes zijn tom-tom en gaf aan dat het rond 3 uur zou zijn. Dus weer op pad. Meteen een pittige klim van Mesh naar Libeek, wel eventjes weer in het ritme komen. Iedereen deed dit, zoals gewoonlijk, in zijn eigen tempo en boven werd mooi gehegroepeerd. Via enkele kleine binnenweggetjes werd Margraten bereikt en zo ging het via Sibbe richting Valkenburg. De groep bleef netjes bij elkaar en het tempo was voor iedereen goed te doen. Het was werkelijk genieten van deze prachtige herfstdag. Hopelijk krijgen we er zo nog een paar want er zijn genoeg mooie ritten te maken in deze buurt. In Schimmert reed Cor lek maar dit karweitje had hij zo gefikst. Of hij meende dat hij de verloren tijd moest inhalen is de vraag want hij zette zich op kop en trok er behoorlijk aan. Maar John hield de teugels strak en meteen stootte hij naar voren om de hardrijders tot de orde te roepen. In pensionado's tempo werden de overige kilometers afgelegd en zo kwamen we toch netjes om 3 uur weer terug op het Hingen. Iedereen tevreden en weer een fantastische rit. De voorspellingen voor de rest van de week zien er ook heel goed uit dus er zullen zeer zeker nog de nodige kilometers gemaakt gaan worden.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 21 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAAS-MAASTRICHT

Alweer een heerlijk weertje. Dus volle bak op het Hingen. Maar liefst 16 deelnemers voor de rit van vandaag. Wil Hodzelmans stelde voor om, gezien het mooie weer, de hei richting Zutendaal nog eens op te zoeken. Nu kan het nog, als het dadelijk wat kouder en natter wordt zijn de Belgische fietspaden niet meer zo goed berijdbaar. Natuurlijk was iedereen het hiermee eens en onder leiding van Wil v. Montfort werd koers gezet richting Maaseik. Hier werden de knooppunten opgezocht en zo ging het in een lekker tempo zuidwaarts. Wel was het behoorlijk druk op de fietspaden. Niet alleen de pensionado's profiteren van het mooie weer. Probleemloos werd Niel bij As bereikt waar we afscheid moesten nemen van Annie. Ze moest 's middags worden en draaide daarom hier terug. Niet alle mensen hebben het geluk dat ze de maandag vrij hebben. Over de hei richting Zutendaal en zo naar Rekem. Om toch de kilometers te maken werd besloten om richting Maastricht te rijden. We kwamen nog langs een heel mooi café aan de oever van de Maas maar hier hadden ze geen vlaai. Dus werd er niet gepauzeerd en we reden verder. In Smeermaas staken we de grens weer over en langs de Nederlandse oever reden we terug. Via Ifteren en Borgharen was het de bedoeling om in Nattenhoven bij Café Lombok te stoppen. Maar deze uitspanning was vandaag gesloten. Zo laat in het seizoen zullen we hier hoogstwaarschijnlijk nog vaker me te maken krijgen. Er werd besloten om dan maar

rechtstreeks, zonder tussenstop, naar huis te rijden. Zo bereikten we de Col du Canal , waar we als een groep, wel met een snelheid van dik boven de 30, omhoog reden. Die oude Pensionado's zijn toch nog tot heel wat in staat. Met een kleine 110 km. op de teller werd het Hingen weer bereikt. Het gemiddelde interesseert deze oudjes niet meer, als er maar lekker gefietst wordt. En dat was vandaag weer het geval, alweer een prima geslaagde trip. Alleen jammer dat we geen koffiepauze hebben kunnen maken, maar je kunt nu eenmaal niet alles hebben. Als het weer de volgende week meezit is het de bedoeling dat we dan nog eens een ritje Zuid-Limburg gaan maken, dus houdt hier maar rekening mee.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 14 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEINWEG-WASSENBERG

Er zijn verschillende spreuken die van toepassing zijn op de ritten van de Pensionado's. "Je krijgt wat je verdient" of " Het geluk is met de goddelozen". Want wat was er vandaag weer eens het geval? Buienradar gaf voor de verandering weer eens regen, dus waren de echte mooiweerrijders afwezig. Mooi dat ze het dit keer weer eens bij het verkeerde eind hadden. We hebben de hele rit in een lekker weertje gereden met geen druppeltje regen. De wegen waren, vooral op de boswegen, nog wel wat nat maar meestal was het een prachtig droog wegdek. Ondanks de minder goede voorspellingen toch nog 12 deelnemers voor deze rit, waarbij weer een nieuwe Pensionado, Paul Gulikers, die al wel verschillende keren op zaterdag of donderdag is meegeweest. Har en Cor kregen de taak om voor wegkapitein te spelen en ze stuurden ons via allerlei omwegen richting de Meinweg. In een lekker tempo, gezellig kletsend en genietend van het heerlijke weertje ging het vandaag weer voortreffelijk. In Niederkrüchten nam John de taak van de twee kapiteins over en hij stuurde de groep via Lüttelforst en Lousberg richting Merbeck en Arsbeck. Hier niet de gebruikelijke route maar nu richting Wegberg. Via allerlei binnenwegen ging het nu richting Wassenberg. Voor de meeste rijders waren dit totaal nieuwe ervaringen. Ze kwamen op plaatsen waar ze nog nooit van hadden gehoord, en zeker nog nooit waren geweest. Toch bereikten we Wassenberg want John weet ondertussen wel de weg in dit deel van Duitsland. De bedoeling was bij ijssalon Köhlen te stoppen maar jammer genoeg hadden ze hier geen Kaffee und Kuchen. Daarom maar het centrum ingereden maar hier was ook niets open. Zouden we dan niets te smikkelen krijgen? Bij het uitrijden van Wassenberg rook Geert gelukkig het voor hem vertrouwde aroma van vers gebakken brood, dus een bakker. Alle remmen werden aangetrokken en meteen werd deze uitspanning met een bezoek vereerd. De naam van de bakker weten we niet meer maar binnen was van alles te krijgen en bovendien waren er voldoende zitplaatsen, dus het gebak en de koffie kwam op tafel. Het was weer voortreffelijk en deze bakker zullen we zeker nog wel eens met een bezoek vereren. Cor kreeg hierna de opdracht om de kilometers vol te maken en te zorgen dat we toch een ruime 100 km. zouden fietsen. Hij kweet zich voortreffelijk van zijn taak en via allerlei zelfs voor John onbekende wegen leidde hij ons richting Heinsberg en zo naar Selsten en Brüggelgen. Wel viel het op dat hij constant tegen de wind op kop bleef. Af en toe moest hij zelfs teruggefloten worden want dan ging hij te hard. Of dit wel zuivere koffie is is de vraag want dit zijn we toch niet van hem gewend, maar vandaag kwam het goed uit want hij bracht ons netjes thuis. Aangekomen op het

Hingen hadden we toch weer 105 km. op de klok. Van het thuisfront kregen we de vraag of we nog wel normaal waren om in dit weer zo lang te blijven fietsen. Wat bleek, op het Hingen had het rond 12 uur royaal geregend. Het schijnt werkelijk met bakken uit de hemel te zijn gevallen. Maar zoals boven reeds opgemerkt, "Je krijgt wat je verdient".

Het Fluitend Hert

MAANDAG 7 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

Maasmechelen- St. Odiliënberg

Welgeteld 5 deelnemers voor de rit van vandaag. Beduidend minder dan bij de voorgaande ritten. Van John was bekend dat hij wegens verplichtingen niet mee kon. Kennelijk wantrouwde menigeen vandaag de weersvoorspellingen en liet daarom verstek gaan. Zij kregen aanvankelijk gelijk. Tegen 10 uur begon het een beetje te miezeren. Niet van invloed op het aanwezige kwintet; de regenjasjes werden aangetrokken en men ging op pad.

Enkele minuten later, nabij fitnesscentrum "Feel Good" werden de remmen aangehaald. Niet om daar te gaan sporten of te schuilen. Het gemiezer was voorbij, de regenjasjes werden opgeborgen en de rit werd voortgezet. Binnen de groep heerste het "goede gevoel" dat het de komende uren droog zou blijven. Achteraf gezien een juist vermoeden. Zelfs vanaf Maaseik was het wegdek alweer opgedroogd.

Tot Maasmechelen werd de alom bekende knooppuntenroute gevolgd. Daar werd de "uitpijling" vaarwel gezegd en ging het als een ballonvaart zonder kompas verder, met gevolg: Veel paadjes, die nog niet voorkomen in de catalogus van John. Ook een aantal die beter vermeden kunnen worden, of dwongen tot omkeren, maar dat behoort nu eenmaal bij het pionierswerk van SVP. Niet onvermeld mag blijven dat onderweg een brug werd gepasseerd die mogelijk voorkomt op een foto in de puzzel 2015 van Chris Hannen!!!!. Uiteindelijk werd de bewoonde wereld weer bereikt in Panheel. Vanuit een feesttent aldaar klonk het bekende lied van Frans Theunisz: "Sjeng aon de geng". Dit muzikaal intermezzo was aan de groep niet besteed. Men liet het feestterrein links liggen en verder ging het via de stuw van Linne naar st.Odiliënberg om tenslotte met zijn allen aan te schuiven aan een tafeltje bij Paula op st.Joost. Onder het genot van enkele consumpties, aangeboden door Wil en Har vd V.,- namens de groep dank hiervoor- werd de rit geëvalueerd. De conclusie was: lekker gefietst en 105 km op de teller.

Har Fijen.

MAANDAG 31 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

KEVELAER

Na de zeer succesvol verlopen rit van zaterdag naar Valkenswaard stond voor vandaag weer een lange rit gepland. De rit naar Kevelaer, een vaste trip voor de Pensionado's, van maar liefst 160 km. stond op de agenda. 17 Rijders durfden het aan. Hierbij natuurlijk de vaste deelnemers, maar ook enkele nog "werkenden" die extra voor deze rit verlof hadden genomen. Klokslag 9 uur werd er vertrokken. Het weer was prima, een lekker temperatuurtje en bijna geen wind. Toch hield John de teugels strak, een tempo van 28 was ruim voldoende voor deze lange rit van de Pensionado's. Af en toe moest er ingegrepen worden want enkelen meenden dat ze de weg wisten, maar dit bleek toch weer niet zo te zijn. Dus gaf John van achteren door waar we naar toe moesten. Ook moesten de kopmensen geregeld tot de orde geroepen worden want een tempo van 28 is voor de grote kleppers schijnbaar te langzaam. Gelukkig schikten ze zich in dit lot zodat de groep netjes bij elkaar bleef. De bekende route door Venlo bracht ons in Grubbenvorst waar alweer enkelen ontzettend trek kregen in een ijsje. Maar zoals gewoonlijk gaf Het Fluitend Hert geen krimp, doorrijden dus. Op het veer in Lottum trok Hub spontaan de beurs en hij betaalde de overtocht voor alle 17 de deelnemers. Dit bespaarde de veerman een hele hoop werk en vooral wisselgeld. Natuurlijk werd dit later, in Kevelaer op het terras, verrekend. En het spontane gebaar van Hub werd zo gewaardeerd dat er zelfs fooi gegeven werd zodat hij er nog een centje aan overhield. Via de nieuwe, mooie toeristische route kwamen we dus ruim op tijd aan in Kevelaer. Natuurlijk werd er weer een kaarsje aangestoken en toen werd het terras opgezocht. De koffie, cola en mooie stukken taart stonden snel op tafel en we deden ons tegoed aan deze lekkernijen. Na de welverdiende pauze moesten we ook nog terug. Ondertussen was het behoorlijk warm geworden, een temperatuur van dik boven de 30 graden, en ook kregen we nog te maken met een straffe tegenwind. Dus voor sommigen werd het nu toch wel afzien. De voeten begonnen te branden en de temperatuur en wind eisten hun tol. John probeerde het nog in de hand te houden maar toch moest hij geregeld ingrijpen. Sommigen zijn gewoon te sterk en ongemerkt wordt het tempo dan weer verhoogd. Daarom ging hij op een gegeven moment maar zelf weer op kop rijden maar tegen de wind in houdt het Fluitend Hert dit niet zo lang vol. De snelle mannen begrepen de boodschap en het tempo werd goed aangepast. Maar de afstand, de wind en de temperatuur eisten toch hun tol. Enkelen zaten er compleet doorheen en moesten zelfs geduwd worden. Gelukkig bleef de echte Suistgedachte de boventoon voeren en werd er terdege rekening gehouden met de minderen. Op de weg door de "OO" reed Roger lek. Har, die het beste wel had gehad, zei dat hij langzaam zou doorrijden en dan, als we hem niet zouden inhalen, in St. Joost zou wachten. Sommigen zochten verkoeling in de schuilhut die hier staat en er werden zowaar enkele schoenen uitgetrokken om de voeten te laten koelen. Na de depannage werd er rustig verder gereden maar het tempo moest evengoed beperkt blijven want er waren meer mensen waarbij het beste er toch wel van af was. Zo bereikten we Montfort waar de Montfortanen afsloegen en de rest ging verder naar St. Joost. Hier stond Har te wachten en de St. Joostenaren sloegen rechtsaf. De rest reed door tot het Hingen en toen huiswaarts. Har en John besloten om er nog maar eentje te pakken op de goede afloop en ze bezochten het terras. Enkele "Kloeke Pinten" en toen waren ze zo weer het mannetje. Ondanks de extreme warmte is de klassieker toch weer goed verlopen en kunnen we spreken van een geslaagde rit.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 24 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

8 VAN DE SELFKANT

Wat moesten we nu? Buienradar gaf aan dat er vanmiddag regen zou komen, maar om 9 uur was er nog niets te zien. Dus waren de vaste deelnemers allemaal present. Verder kwamen er weer twee nieuwe rijders zich aanmelden voor de groep "Pensionado's". Henk en Petra Hees uit Echt wilden het ook eens proberen. Dit betekent dat er dit jaar al 95 verschillende personen een of meerdere ritten hebben meegereden met de ritten van SUIST. Nog even en we halen de 100. Sef Laugs had zich in de tijd vergist en was dus te laat. Beter op de site kijken, Sef. Har Fijen had vandaag de taak om de route te verzorgen. Hij stuurde ons, hoe kan het ook anders, weer eens richting Rimburch. Via allerlei onbekende veldwegen kwamen we door Schierwaldenrath, Birgden, Gilrath en Panneschop. Van hieruit ging het over de bekende weg naar Teveren en zo naar Ubach-Palenberg. Hier weer langs het spoor naar Rimburch. Het liep lekker en de nieuwkomers voelden zich meteen op hun gemak. Alleen werkte het weer toch niet mee. Af en toe kwamen er wat druppeltjes naar beneden en de wegen waren op plaatsen behoorlijk nat. De lucht werd behoorlijk donker en hierdoor hadden sommigen geen zin meer in een rit verder naar het zuiden wat het plannetje van Har was. Dus werd er met algemene stemmen besloten, zoals dat gebruikelijk is bij de Pensionado's, om weer richting Noorden te gaan. Wil en Henk namen de koppositie over en ze stuurden ons richting Brunssum. Hier reed Lex lek. Helemaal niet vreemd als je er een bandje op hebt liggen dat al meer dan 11.000 km. meegaat. Het loopvlak was op plaatsen helemaal verdwenen. Het deed denken aan een van de eerste ritten van Jan Laugs, die toen ook met zo'n versleten bandje op pad ging. Met hulp van Hub werd het varkentje gewassen en konden we verder. Wel een nieuw bandje opleggen, Lex. Later hadden we nog twee keer een lekke band. Henk Hees en Henk Swillens waren de pechvogels, maar alle twee wisten ze dit euvel zeer snel te verhelpen. Het klaarde weer een beetje op dus werd het plan weer gewijzigd. Het voorstel was om in Saefelen te stoppen voor een stuk IJstaart, maar de groep keek hier eventjes naar links en denderde door. Het weer was niet zo mooi dat lekker buiten zitten een optie was. Dus rechtdoor en via Waldfeucht en Haaren ging het verder. Henk en Wil wisten van geen ophouden en ze stuurden ons steeds verder noordwaarts. Ze maakten de 8 vol door via Heinsberg richting Kirchhoven te gaan en zo weer terug naar Haaren. Toen werd het toch tijd om een rustplek op te zoeken. Via Vorst ging het richting Reutje, maar bij "Tiel" was gesloten. Dus maar verder naar St. Odiliënberg, maar bij Smeets hetzelfde, gesloten. De moed zonk ons in de schoenen, zouden we nog niet eens een kopje koffie kunnen scoren? In Montfort was echter café "Aandekerk", bij Terry, open. Dus een grote groep nam plaats op het terras. Het zonnetje begon te schijnen en Femke voorzag ons van een heerlijk kopje koffie. We hadden toch maar mooi alweer 105 km. onder de wielen laten doorrollen en de nieuwkomers was het goed bevallen. Hopelijk hebben we komende maandag, 31 augustus, nog eens lekker fietsweer want dan staat de rit naar Kevelaer op het programma. We vertrekken dan weer om 9 uur.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 17 AUGUSTUS

REGEN!!!!

Het was dus niks vandaag. 's Morgens al regen, dus geen fietsweer. Volgende keer beter.

MAANDAG 10 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASTRICHT-GOUDSBERG

De weersvoorspelling was niet zo best, er zou regen komen. Toch waren er alweer 15 rijders present op het Hingen, de meesten met een regenjasje bij zich voor de zekerheid. Alweer twee nieuwkomers,

Roy v. Montfort en Harry Cuijpers kwamen het ook eens proberen. Drie vaste deelnemers lieten vandaag verstek gaan. Lex was alweer op vakantie en Henk en Pieter durfden het schijnbaar niet aan vanwege het weer. Maar ze hadden het dit keer toch mis want we hebben de hele dag kunnen fietsen in een prachtig weertje. Weinig wind, een lekkere temperatuur en geen spat regen. Bij de start kwam alweer het bekende probleem, waar gaan we naar toe? Sommigen wilden vlak, anderen klimmen en er moest ook nog rekening gehouden worden met eventuele regenkansen. Er werd besloten om eerst maar eens richting Slingerberg te gaan en dan zouden we wel verder kijken. Met de wind in de rug was het heerlijk fietsen en een tempo van 31 was dan ook heel goed te doen. Op de Slingerberg hetzelfde tafereel als afgelopen zaterdag, de snelle jongens en dame stoven naar boven en achteraan werd er alweer een bus gevormd. Boven werd netjes gehergroepeerd en omdat het weer voortreffelijk was, geen vuiltje aan de lucht, besloot John maar richting Denneberg te gaan. Hier gebeurde iets dat nog nooit was vertoond bij Suist. John bleef de hele meute voor en kwam als eerste aan op het eindpunt van de Denneberg. Dat het in de verkeerde richting, dus bergaf was, mag de pret niet drukken. Van hieruit werd er nu koers gezet naar Itteren en Borgharen. Het weer bleef voortreffelijk, dus konden we er toch een langere rit van maken. Door Maastricht en zo richting Amby. Voor de verandering stuurde John de groep de Hooverenweg op, de lange beklimming door het veld naar Berg en Terblijt. Boven werd weer even beraadslaagd wat verder te doen want het was ondertussen toch wel tijd voor de koffiepauze. Het voorstel kwam om naar Oase in Valkenburg te gaan, een bekend adres voor de Pensionado's. Maar in Valkenburg zette de kop van de groep opeens koers richting Cauberg. Ze wilden hier op het terras gaan zitten en dan eerst eventjes de Cauberg beklimmen. Maar het terras was zo druk bezet dat er geen plaats was dus toen toch maar naar Oase. Roy, Harry, Annie en zelfs John Bloemer konden de verleiding niet weerstaan en ze bedwongen deze bult. Wil bleef beneden met enkele andere mensen wachten om ze naderhand de weg te wijzen. De rest reed alvast naar het rustpunt waar de Blauwe Bessentaart en de rijstevlaai weer voortreffelijk was. Even later kwam de rest ook aan en iedereen genoot van een heerlijke pauze. Omdat men niet genoeg kon krijgen vandaag van het klimwerk werd er besloten om ook nog maar de Goudsberg erbij te nemen. Het moet niet gekker worden met de Pensionado's, ze willen ook al steeds meer hellingen in de ritten hebben. Deze klim werd ook weer netjes afgewerkt en via Klimmen en Aalbeek werd, via de Nieuwenhuysstraat, Schimmert bereikt. Nu de afdaling naar Spaubeek en door Geleen naar Sittard. Maar achter Sittard kregen we de grootste verrassing van deze dag. Cor v.d. Varst nam brutaal de kop en met de hele meute in zijn wiel dreef hij de snelheid langzaam op. Zonder ook maar een moment te verzaken werd zo Nieuwstadt en Susteren bereikt. Maar achter Susteren nam de oudste van onze groep, John Bloemer, de kop over en liet zien dat hij akelig veel in zijn mars heeft. Onder in de beugel en maar stoempen, met snelheden van dik boven de dertig. En dat nadat hij ook al extra de Cauberg had beklommen. Op een gegeven moment moest John, het Hijgend Hert op dat moment, naar voren komen om hem tot de orde te roepen. John gaf als commentaar dat hij toch niemand achter zich hoorde, maar met deze snelheid is het ook moeilijk om nog veel te zeggen. In een iets rustiger tempo werd de rit afgemaakt en als slot ging nog een kleine delegatie door naar St. Joost om bij Paula deze fantastische rit af te sluiten. Om de problemen bij het vertrek in het vervolg te voorkomen zullen we voortaan een rijder de opdracht geven om voor de route te zorgen. Hij beslist dan wat er op deze dag gereden gaat worden. Zo kan iedereen eens een keertje zijn eigen route rijden, natuurlijk wel zo dat iedereen van de Pensionado's dit aan kan. Voor komende maandag heeft dus al iemand de taak gekregen om een leuk ritje te bedenken.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 3 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

TITZ-MERBECK

Het was warm en er zou veel wind komen. Toch waren er deze mooie eerste augustusmaandag maar liefst 18 rijders aanwezig. Voor het eerst bij de Pensionado's dit jaar Paula Laugs, de vrouw van Jan. Er ontstond al meteen een hele discussie waar de rit naar toe zou gaan. Sommigen wilden klimmen, maar na de rit van afgelopen zaterdag hadden de al wat ouderen hier geen zin in. Omdat we nog niet naar de bakker in Lovenich zijn geweest dit jaar kreeg Hub de opdracht om koers te zetten naar deze pauzeplaats. Vol goede moed togen we op pad maar al vlug bleek dat Hub alweer andere plannen had. Via allerlei omwegen kwamen we toch in de buurt van Kofferen maar Hub stuurde ons naar rechts. We zouden anders te vroeg op de pauzeplaats zijn was zijn argument. Nu leidde de trip naar het voor de meesten onbekende plaatsje Titz, waar Hub ons naar de Aldi of de Rewe stuurde. Welke winkel het was weet ik niet meer. Hier bleek ook een bakker te zitten en dus werd er volop koffie en Kuchen besteld. Er waren verschillende zitplaatsen dus het was er goed toeven. Na de welverdiende pauze ging de rit verder. Welke plaatsen we allemaal doorkruist hebben weet ik niet meer maar na een tijdje kwam Mönchen-Gladbach op de borden. Ondertussen liep de temperatuur flink op en sommige metertjes gaven aan dat het ruim boven de 30 graden was, dus het was toch wel afzien. Eventjes achter Merbeck had Paula het wel gehad. Voor de eerste keer zo'n lange afstand en dan ook nog zo warm, dat was wel afzien voor haar. Bij een manege werd dan ook gestopt en ze gaf aan dat ze eventjes een rustpauze nodig had. Om de rest van de groep niet als last te zijn gaf ze aan dat er doorgereden kon worden want Jan en zij zouden wel alleen naar huis rijden. John en Piet vonden dat dit niet kon en besloten om ook samen met Paula en Jan naar huis te rijden. Suist is nu eenmaal Suist, was hun instelling. De rest reed door naar huis en de vier kregen van de manegehouder een lekker drankje voorgezet. Na een fijne rustpauze ging het huiswaarts. Het tempo werd aangepast en rustig werd er koers gezet naar Arsbeck. Om geen beklimmingen meer te hoeven nemen werd er via St. Ludwig naar huis gereden. Het werd steeds warmer en het tempo moest dan ook drastisch aangepast worden. Maar zonder verdere problemen bereikten we Montfort waar Piet ons uitnodigde om bij hem thuis eventjes op adem te komen en iets kouds te drinken. De blikjes fris gingen erin als koek en na een tijdje waren we dan ook weer opgeknapt. Hartelijk bedankt voor dit mooie gebaar, Piet. Rustig werd nu vanuit Montfort naar huis gereden waar we na 125 km., met een gemiddelde van ruim boven de 26 aankwamen. Een prima prestatie van Paula die voor de eerste keer zo'n lange rit reed, en dan ook nog in deze extreme warmte. Klasse, jongedame, kunnen we wel zeggen. Van de andere groep hebben we nog gehoord dat hier ook nog enkele mensen hebben afgehaakt omdat het "OP" was. Ik denk dat dit een reden is om als het zo extreem warm is de lengte van de rit aan te passen en eventueel een extra tussenstop in te lassen, want het is niet de bedoeling dat er mensen zijn die af moeten haken. Het motto moet blijven "Samen Uit Is Samen Thuis", dan rijden we maar wat langzamer en eventueel wat korter. Dus een volgende keer wel weer allemaal samen aankomen!!!

Het Fluitend Hert

27 juli 2015

Rondom Echt

Om 9.00 stonden 3 rijders op de startplaats, Wil van Montfort, Lex Quadvlieg en Har van der Vorst. De rest is waarschijnlijk afgeschrikt door de buienradar of andere verplichtingen.

Vol goede moed vertrokken we richting zuiden(wind in) richting Born, in Graetheide aangekomen begon het al te regenen en alles om ons heen werd grijs. We besloten om te keren.

Via Guttecoven naar huis, maar de regen stopte en we besloten om via Sevriens naar huis te gaan. Bij Sevriens aangekomen was het nog steeds droog, dus besloten we door te rijden tot Maria Hoop. Vervolgens nog via Haaren naar Posterholt, net achter het Jaba circuit reed Wil leek. Dit klusje werd in de wind en het was inmiddels weer gaan regenen snel geklaard.

Via Vlodrop en Paarlo richting Berg en toen via het nieuwe fietspad naar Linne en Maabracht. Hier nam Wil afscheid van ons en Lex en Har gingen richting Sint Joost.

Het was een tocht met enkele buien maar echt nat zijn we niet geworden, maar wel weer veel poetswerk en geen vlaai.

Thuis aangekomen hadden we toch 80 km op de tellers.

Mvg

Har van der Vorst.

20 juli 2015.

Rit naar Zutendaal

Ondanks de weersvoorspellingen stonden er toch 12 rijders aan der start. Piet Clout, Geert Beckers en Cor van der Varst uit Montfort, Har V ,Har v.d.V ,Wil Hodzelmans, Lex Quadvlieg en John Bloemer uit Sint Joost, uit Echt Pieter Stassen , Annie van de Venne , uit Roosteren Paul Steskens en Wil van Montfort uit Maasbracht. Door familiere verplichten kon John Vergoossen niet mee gaan.

Er werd besloten om de route naar Zutendaal te rijden.

Via Heppeneert reden we naar Rekum en zo via de bekende weg naar Zutendaal. Bij het veer in Berg aan de Maas boog Wil Hodzelmans af richting huis. Het was pas zijn eerste rit naar 4 weken dus een verstandig besluit. (langzaam weer opbouwen). In Zutendaal begon het te motregen en met dit natte weer kon pech niet uitblijven. Het gevolg was 3 lekke banden gedurende de terugweg. Langs het kanaal kreeg John ook nog panne aan zijn fiets. Na controle door Piet bleek dat een pedaal los zat. Bij navraag bleek dat Annie inbussleutels bij zich had, waarna Piet het zaakje repareerde. Annie was vandaag wel heel hulpvaardig, we mochten haar zakdoek lenen om onze smerige brillen te poetsen.

Via Maaseik –Thorn Maasbracht zijn we naar huis gereden met 110 km op de teller. Door de weersomstandigheden hebben we de vlaai weer moeten over slaan.

Ondanks alles was het een mooie tocht met een tempo dat meestal door iedereen te volgen was.

Groet H.v.d.V.

MAANDAG 13 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BEMELEN-BANHOLT

Wat een weertje. Buienradar voorspelde niet veel goeds en dus dacht John dat er wel niemand zou gaan fietsen. Maar hij had buiten de waard gerekend. Om 9 uur stonden maar liefst 6 bikkels klaar. Piet, Geert en Cor uit Montfort en Har, John en Jo uit St. Joost. Dus moest hij zelf natuurlijk ook aan de bak. Met 7 rijders werd de rit dus gestart. Gelukkig was het op dit moment droog en er werd besloten om richting Valkenburg te gaan. Maar zoals het de laatste tijd gebruikelijk is wordt de route

tijdens het fietsen geregeld aangepast. Langs de Maas werd het tempo bepaald door de mensen uit St. Joost. Eerst John en Jo en later werd John afgelost door Har. Rustig rijdend werd Elsloo bereikt waar de eerste aanpassing plaatsvond. Har stuurde de groep richting Bunde en zo via Weert naar Bemelen. Deze klim werd rustig genomen en boven besloot John V. om richting Banholt te gaan. Iedereen was het hier mee eens en dus ging het nog meer zuidwaarts. Het weer bleef redelijk, dus de stemming was goed. Via Banholt en Reymerstock ging het naar Gulpen en zo de Ingbergrub op. Ook hier geen probleem en dus naar Valkenburg. In de afdaling van de Dahlemerberg begon het te regenen, maar gelukkig was het niet koud. Omdat het weer niet meewerkte was er vandaag geen koffiestop, want om in de regen weer te moeten opstappen is echt geen pretje. Ravensbosch was de volgende klim en in de gestaag vallende regen ging het zo naar Schimmert. Door Geleen en het "Har Fijen" paadje naar Sittard en via Nieuwstadt naar huis. Met 105 km. op de teller toch een leuk ritje gemaakt, ondanks de regen. Zoals Piet het op Facebook aangeeft, "Lekker Gefietst". Hopelijk is het de volgende week wat beter weer zodat we weer met een grote groep in een lekker zonnetje kunnen fietsen. Maar zoals vandaag duidelijk gebleken is mogen we wel stellen dat de Pensionado's toch echte "Flandriëns" zijn die niet terugschrikken voor een regenbuitje.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 6 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

REKEM-KESSENICH

Een heerlijk zonnetje en niet al te veel wind, dus alweer uitstekend fietsweer. Enkele vaste deelnemers konden vandaag niet aanwezig zijn maar toch waren we nog met 13 deelnemers. Ook aan het vertrek stonden de gebroeders Laugs, Sef na zijn fikse val van enkele weken geleden, maar hij was zo goed opgeknapt dat hij het weer wilde proberen. Er werd besloten om de Belgische fietspaden weer eens op te zoeken en Hub en Pieter namen de kopplaatsen in. Via enkele nieuwe weggetjes kwamen we toch weer op het bekende fietspad richting Niel bij As. Wel was het goed uitkijken geblazen want de fikse wind van afgelopen zaterdag had voor heel wat afgewaaiden takken gezorgd. Maar de Pensionado's gebruiken gelukkig allemaal hun verstand en zonder kleerscheuren werd Rekem bereikt. Omdat het nog te vroeg was werd er meteen doorgereden en langs het kanaal ging het terug naar het Noorden. Henk en Wil namen nu de kopplaatsen over en dan weet je dat er een tandje bijgezet wordt. Toch was het goed te doen, alleen vergaten ze dat het de gewoonte is om na een kilometer af 65 te stoppen voor een kopje koffie en een stukje vlaai. Ze kachelden stoïcijns door maar van achteruit kwamen natuurlijk de klachten. Er werd besloten om dan maar te stoppen bij de "Scheive Dörpel" in Aldeneik, maar deze uitspanning was nog niet open. Geert gaf toen de tip om naar Kessenich te rijden. Hier zou kermis zijn en dus was de café bij Bertus zeker open. Wel werd nog even geprobeerd om de camping net voor Thorn aan te doen maar deze was ook dicht, dus weer terug naar Kessenich. Inderdaad was hier open en op het mooie buitenterras lieten we ons de koffie en de vlaai goed smaken. Na deze welverdiende pauze ging het richting Thorn waar we een stukje onvervalste kasseien voor de kiezen kregen. Via Panheel naar de stuw en zo naar de Linnerweerd en richting St. Odileenberg. Of Henk en Wil meenden dat ze te laat zouden komen voor de tv-uitzending van de tour, wie weet, maar ze zetten er op het fietspad flink de sokken in. Achter in de groep moest af toe royaal hard gereden worden om aan te sluiten. De teller gaf snelheden aan van 37 km., wel wat veel voor de Pensionado's, dus heren, ook op het laatst een rustiger tempo. Iedereen wilde natuurlijk niets missen van de uitzending van de tour dus werd rechtstreeks naar huis gereden. 115 Km. zonder problemen, dus wat wil een mens nog meer. Ruim voor half twee waren we dan ook weer terug op het Hingen waar we, na een lekkere douche, konden gaan genieten van de echte renners. Jammer

genoeg verliep het voor Tom Dumoulin en Fabian Cancalara niet zo goed af maar dat is het risico van het vak.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 29 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

IMMENDORF

Na de hevige regenval van vorige week was het vandaag heerlijk weer. Een lekker zonnetje en bijna geen wind, dus echt Pensionado's-Weer. Een leuke opkomst van 14 rijders want door ziekte, vakantie en blessures zijn er verschillende mensen niet in staat om mee te fietsen. Wel present de volgende deelnemers: Wil Nissen, Piet Clout, Geert Creemers, Cor v.d. Varst en Hub v. Eck uit Montfort. Lex Quadvlieg, John Bloemer en Har v.d. Vorst uit St. Joost, Har Fijen, Pieter Stassen en Annie v.d. Venne uit Echt en John Vergoossen en Roger Deckers van het Hingen. Ook weer van de partij was Wil v. Montfort. Zijn blessure was zodanig hersteld dat hij het weer voorzichtig mocht proberen. Om de kuitspier niet teveel te belasten werd er besloten om een ritje te maken met niet te veel beklimmingen. John stelde voor om eens richting Immendorf te gaan want daar had hij een leuk pauzeadres gevonden. Wil Nissen nam de taak van routekapitein op zich want in deze buurten kent hij de weg op zijn duimpje. Samen met Pieter zetten ze zich op kop en in een tempo wat door iedereen goed te volgen was werd er koers gezet naar de Duitse Selfkant. Via allerlei binnenweggetjes vorderde de rit gestaag. Achter in het peloton werd volop gekletst, dus het tempo was goed te doen. Zo kwamen we in de buurt van Gereonsweiler waar Hub opeens "Lek" riep. Hij was nog niet van zijn fiets af of bij Wil Nissen klonk een harde knal. Zijn voorband plofte opeens uit mekaar. Samen werden de bandjes van de twee Montfortanen gewisseld en na dit oponthoud konden we verder. We reden richting Beek waar we voorbij het café „Beecker Bauern- und Erzählkaffee“ kwamen waar we een tijdje terug gestopt waren. Maar het was nog te vroeg en John stuurde ons via een omweg, de meesten zullen niet eens gemerkt hebben dat we deze weg al gereden hadden, richting Immendorf. Bij Haus Immendorf streken we neer op het grote terras, met 65 km. op de teller zoals het gebruikelijk is bij de Pensionado's. de cola, koffie en grote stukken taart lieten we ons goed smaken er na deze welverdiende pauze werd de terugweg aanvaard. Hub stuurde ons nu via Tripsrath richting Leifahrt en zo naar Randerath. Omdat achterin enkele mensen toch wat moeite kregen met het tempo werd er besloten om rechtstreeks naar huis te rijden en het tempo wat aan te passen. Zo kwamen we mooi als een grote groep alweer terug op het Hingen, 100 km. op de klok en iedereen tevreden, zoals het hoort bij de Pensionado's. Alweer een prima rit over mooie wegen en een uitstekende rustplaats.

Hier konden we uit kiezen !!!

Route: Immendorf

Het Fluitend Hert

MAANDAG 15 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

CAMERIG

Druilerig, koud weer 's morgens. Toch stonden er, goed ingepakt, 11 rijders klaar om 9 uur. Wil Nissen, Piet Clout, Geert Creemers en Hub v. Eck uit Montfort. Lex Quadvlieg, John Bloemer en Har v.d. Vorst uit St. Joost, Henk Swillens, Har Fijen en Annie v.d. Venne uit Echt en John Vergoossen van het Hingen. Enkele vaste rijders zoals Wil v. Montfort en Wil Hodzelmans waren geblesseerd en natuurlijk speelt de vakantie van sommigen ook nog mee. Als voorbereiding op zijn trip naar Frankrijk wilde Har Fijen graag nog een keer de Camerig beklimmen. Natuurlijk werd dit verzoek ingewilligd en zo zette de karavaan zich in beweging. Langs Peusen naar Dieteren en zo de gebruikelijke route over Graetheide. John en Har namen de eerste beurt waar en in een rustig tempo ging het zuidwaarts. Bij de DSM was het al zo warm dat verschillende jasjes al uitgetrokken werden. Om het kwartier werd er vooraan gewisseld en het tempo bleef beheersbaar, zoals het de gewoonte is bij de Pensionado's. We begonnen vandaag met de Adsteeg en via de Kleversberg ging het naar Valkenburg. In Mechelen stelde Wil Nissen voor om via Bommerig te rijden, een leuke route die voor sommigen totaal nieuw was. De Camerig werd natuurlijk door iedereen in zijn eigen tempo opgereden en boven, bij de afslag naar het Hijgend Hert, werd gewacht want de weg rechtdoor was pas opnieuw gesplit. Via Vijlen ging het nu naar Simpelveld waar we onze traditionele stop maakten. Omdat er wat weinig vlaai voorradig was ging vlug iemand naar de plaatselijke bakker om de voorraad aan te vullen. Wat een service voor ons groepje. Annie moest op tijd thuis zijn en Wil Nissen bood aan om samen met haar meteen naar huis te rijden. De 9 overgeblevenen namen plaats op het overdekte terras en deden zich tegoed aan de koffie met de rijstevlaai. Na deze welverdiende pauze werd de rit hervat. Richting Eys en toen omhoog naar Trintelen. Van hieruit naar Ubachsberg en over Voerendaal naar Nuth. Omdat we niet door Sittard wilden werd koers gezet naar Thull en zo via de Beukeberg naar Doenrade en Jabeek. Iedereen zat er nog redelijk fris bij en er werd besloten om de mannen van Montfort netjes thuis af te zetten. Dus over Waldfeucht naar Breuchelgen en via Maria Hoop naar Montfort. Hub, Piet en John besloten om nog eventjes bij Terry op het Terras de suikervoorraad weer op peil te brengen en zo kreeg deze rit van ruim 125 km. weer een leuk einde.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 8 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

HELENAVEEN-SEVENUM

Wel een zonnetje, maar toch ook weer een straffe, frisse noordenwind. Dus werd er besloten om richting de Peel te rijden. 13 deelnemers voor de rit van vandaag. Verschillende mensen zijn nog op vakantie maar volgende week zullen de meesten er wel weer zijn. Har v.d. Vorst, die in de Peel heeft gewerkt, weet hier uitstekend de weg en samen met Wil v. Montfort werd de eerste rij bemand. De rest bleef netjes achter deze twee kleppers en zo werd het eerste uur gereden. Niemand had moeite met het tempo en gezellig babbelen werd er doorgereden. Vanaf Heibloem kregen we echter een lang, open stuk waar de wind schuin van voren stond. Hierdoor was het uit de wind zitten wat moeilijker, dus er vielen af en toe gaten. Vooraan wwerd dan eventjes geminderd en kon iedereen weer mooi aansluiten. Via Beringe en Grashoek ging het naar Helenaveen. Hier werd afgeweken van de gebruikelijke route want we namen nu de weg via Evertsoort en Kronenberg naar Sevenum. Bij de kerk is een leuk cafeetje, dus hier werd halt gehouden. De koffie en de vlaai was uitstekend en buiten op het grote terras was het heerlijk toeven in het zonnetje. Na deze welverdiende pauze ging de route nu Zuidwaarts. Met de wind in de rug was het heerlijk fietsen. Het tempo bleef heel aangenaam en met nu Wil en Hub op de eerste rij ging het richting Baarlo. Vanaf hier werd dezelfde route gevolgd als afgelopen zaterdag, dus dit was bekend terrein. Zonder een centje pijn werd dan ook St. Joost bereikt waar we op het terras bij Paula nog eventjes de suikers aanvulden. Ook kwam hier het rijden op de donderdag en zaterdag nog even ter sprake. Niemand is hier gelukkig mee en er werd afgesproken dat we in het vervolg niet meer gaan spreken van de B-groep, maar van de "Echte Suist-groep" het is dan ook de bedoeling dat deze groep vanaf komende donderdag weer zal gaan rijden zoals het vroeger de gewoonte was bij Suist. Dus een aangepast tempo en steeds doorwisselen zodat iedereen zijn kopwerk kan doen. De snelleren in deze groep moeten zich hier dan ook aan houden en dat betekent dat zij ook meedraaien in de ketting. Dan gaat het maar wat langzamer maar voor de gezelligheid is dat beter. Want op deze manier rijd je steeds naast iemand anders zodat er ook nog eens met iemand anders gepraat kan worden.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 1 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAAS MAASTRICHT

Na de vele regenritten van de afgelopen week bleef het vandaag gelukkig droog. Verschillende vaste deelnemers waren afwezig. Hub, Jan, Henk en Har v.d. Vorst waren op vakantie en Wil Hodzelmans had last van zijn schouder. Wel weer aan het vertrek John Bloemer die na een lange blessure weer van de partij kon zijn. Omdat er een stevige zuidenwind was voorspeld werd er besloten om richting Maastricht te rijden en dan via de Belgische Maaskant terug. Vol goede moed werd er met 12 man vertrokken met Roger en Pieter op de eerste rij. Het tempo was lekker en zo werden de eerste kilometers rustig afgelegd. Maar vandaag sloeg de pechduivel twee keer toe. Eerst hadden we een leuke band van Michiel en even later was het de beurt aan Har Fijen. Gelukkig konden ze alle twee, met assistentie van Piet, het klusje rap klaren zodat we niet teveel oponthoud hadden. Har Fijen nam nu plaats op de eerste rij en hij hield, zoals gewoonlijk, het tempo goed in de smiezen. Dus werd na iets meer dan anderhalf uur Maastricht bereikt. Nu kregen we de wind mee, maar het tempo bleef steeds zodanig dat iedereen goed kon volgen. Bij "De Oude God", in Oud-Rekem, bij de meesten wel

bekend, werd een koffiestop gemaakt. De mensen voor wie dit nieuw was wisten niet wat ze zagen. Zo'n tuinterras hadden ze nog nooit gezien. De koffie en de wafel met warme kersen en slagroom was voortreffelijk en na deze welverdiende pauze werd de thuisreis begonnen. Omdat Annie graag om twee uur thuis wilde zijn vanwege het werk en omdat we door de lekke banden wat oponthoud hadden gehad besloten we langs het kanaal richting Maaseik te rijden. In Eisden bracht Har ons binnendoor weer via Leut naar het veer in Obbicht waar we de Maas weer overstaken. Roger en Wil namen nu de kopplaatsen in en met een oog op hun horloge i.v.m. de geplande aankomsttijd van twee uur en het andere oog op de kilometerteller voerden ze ons door het Zuid-Limburgse land. Via Guttecoven en het Limbrichterbos ging het naar de Ned-Car en dwars door Susteren ging het naar Hommelheide. Bij Sevriens ging Annie rechtdoor zodat ze ruim op tijd thuis was en de rest maakte nog een lusje over Montfort. Geert, Piet en John gingen nog eventjes kermis vieren bij Terry en na enkele drankjes ging het huiswaarts, een mooie 110 km. op de teller en iedereen had goede zin. Probleemloos had iedereen de rit kunnen fietsen en zo hoort het ook.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 18 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BRÜGGEN-VENLO-WITTE STEIN

Vandaag stonden er alweer 15 mensen klaar om de rit, die een tijdje geleden op de zaterdag niet doorgegaan was, alsnog te rijden. John was de enige die vertrouwen had in het weer. Bijna iedereen stond in wintertenuue, maar hij durfde het aan om met korte broek en korte mouwen te fietsen. Later bleek dat hij het dit keer bij het rechte eind had want het werd toch nog lekker weer. Vol goede moed werd er vertrokken richting de Meinweg. Henk en Wil namen de kopplaatsen in en in Melick namen ze niet de gebruikelijke weg door de Oo, maar ze reden door tot Melick en zo naar Herkenbosch. De Meinweg werd probleemloos genomen met de wind in de rug. Voor Dam moest John eventjes ingrijpen want de koplampen wisten niet precies de weg. John en Jan namen nu de kopplaatsen in en deze Ridley-tandem bepaalde nu het tempo. Met de wind in de rug werd er lekker doorgepeddeld en achterin had iedereen adem genoeg om gezellig te kunnen kletsen. Zo bereikten we zonder een centje pijn het prachtige natuurgebied van de Kirbecher-See. Vlak voor dit mooie gebied reed Lex lek en hadden we het eerste oponthoud. Met de hulp van enkele vrijwilligers werd de klus geklaard en konden we verder. Door Venlo en Kaldenkirchen en zo richting Bracht. Nu kwamen Henk en Wil weer op de eerste rij en tegen de wind in hielden ze een pittig tempo aan. John gaf al eens aan dat het wat minder kon maar erg langzamer ging het niet. Tot de Witte Stein bleef de groep toch bij elkaar en zo konden we genieten van een welverdiende pauze met koffie en vlaai. Hierna ging het richting Beesel en de koplampen voelden blijkbaar geen wind. Het tempo bleef zo hoog dat achterin gaten begonnen te vallen en John zelfs liet lopen. Na het Gondorf-weekend had hij er geen zin meer om steeds tot het uiterste te moeten gaan om bij te blijven. Na een tijdje werd dit naar voor doorgegeven en werd het tempo aangepast. In Asselt kreeg Wil een lekke band zodat we de tweede stop moesten maken. Ook

dit klusje werd geklaard zodat we weer verder konden. Lex had intussen ook nog zijn andere bandje lek gereden. Waar dit precies gebeurde weet de schrijver niet meer, maar wel is het een feit dat we drie keer hebben moeten stilstaan. Hierdoor werd het weer laat vandaag en of de kopmensen meenden dat ze de verloren tijd moesten inhalen is de vraag. Veel te hard werd er doorgereden en ondanks herhaaldelijk vragen om het tempo aan te passen bleven ze hard rijden. Door de Oo, met de straffe wind van voren, ging het ruim 30 km. p/u. Met moeite konden de mindere rijders uit de wind blijven, maar dit is echt niet de bedoeling van de Pensionado's. Als het zo doorgaat ben ik bang dat er zeer snel mensen zullen afhaken want ieder week steeds maar weer opnieuw moeten roepen om het tempo te minderen is echt niet leuk meer. We zijn begonnen met een klein groepje om op maandag lekker een stukje te fietsen in een aangepast tempo. De laatste tijd is het echter de gewoonte om zo hard te rijden dat er steeds mensen moeite hebben met het tempo. Het is toch niet de bedoeling dat we ook al bij de Pensionado's in twee groepen moeten gaan rijden. Dus graag in het vervolg in een tempo rijden wat voor iedereen gemakkelijk te doen is zodat we ook weer, zoals in de beginperiode, om beurten een keer kopwerk kunnen doen, ook al gaat het dan wat langzamer. Want zoals het de laatste tijd gaat zal het niet meer lang goed gaan. Dan zal het groepje uit elkaar vallen en dat is toch echt niet de bedoeling. Dus moeten we vanaf juni, als we om 9 uur gaan vertrekken, toch echt op het tempo gaan letten zodat iedereen lekker zijn kilometers kan maken, ook al gaat het dan maar wat langzamer.

Het Hijgend Hert

MAANDAG 11 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

SIPPENAEKEN

En alweer hadden we de hoofdprijs. Een heerlijk zonnetje en maar liefst 17 deelnemers aan het vertrek. E vaste deelnemers waren er bijna allemaal. Alleen Jo Storms en Sef Laugs ontbraken vandaag. Omdat Annie en Peter er de vorige week niet bij konden zijn wilden ze graag vandaag ook een ritje naar het zuiden maken. Natuurlijk werd dit verzoek ingewilligd en klokslag 10 uur vertrok het peloton om langs de Maas richting Mesch te gaan. Hub en Pieter Stassen waren de kopmannen van het eerste uur en in een lekker tempo ging het tegen de wind in. Iedereen kon goed volgen en omdat er geen commentaar kwam bleven de kopmannen lekker doortrappen. In Stein ging John eventjes naar voren om door te geven dat sommigen achter toch wel wat moeite hadden. Het gevolg hiervan was dat onmiddellijk een tandje werd teruggeschakeld en het tempo werd iets lager gezet. Zo

bereikten we probleemloos, lekker kletsend in de groep, Mesch. Hier nam Peter het commando over en via het prachtige fietspad ging het naar 's Gravenvoeren. We kregen enkele hellingen te verhapstukken. De klim naar De Planck mag er best zijn en even later kwamen we op bekend terrein. In Teuven kregen we dezelfde route als vorige week en dit bleven we volgen tot Sippenaeken waar we in de Barbeau neerstreken op het prachtige terras. De koffie was voortreffelijk en de stukken vlaai van een zeer groot formaat. Dus het was weer genieten. De tip om voor wat kleingeld te zorgen kwam vandaag weer goed van pas want ook hier kon niet apart afgerekend worden. Het was vandaag echter geen probleem en zeer snel kregen we de euro's vandaag bij mekaar. Er was weer wat fooi en John gaf aan dat dit gebruikt kan worden om de kosten van Suist zoals de website en de slotavond te betalen. Na het voortreffelijke oponthoud ging het eventjes terug en via het kleine weggetje naar Teziet. Vandaag werd er geen ommetje meer gemaakt en ging het rechtstreeks via Epen en Mechelen richting Valkenburg. Met de wind in de rug kon er iets sneller gereden worden maar wel zodanig dat iedereen gemakkelijk kon volgen. De klim in Ravensbos zorgde nog voor een kleine afscheiding maar bij de rotonde voor Schimmert werd netjes gewacht. Zo kwamen we dit keer probleemloos, dus geen lekke banden, weer aan op het Hingen. Enkelen wilden toch nog eventjes naar de kermis op St. Joost. Jammer genoeg was er dit jaar geen rups te bekennen dus beperkten we ons tot de drankjes. De Affligem werd weer goed genuttigd en na enkele "kloeke pinten" ging het huiswaarts. Omdat het toch weer laat was geworden werd er besloten om de vertrektijd aan te gaan passen. Komende maandag 18 mei vertrekken we nog gewoon om 10 uur. Het is de bedoeling om dan, bij goed weer en gunstige wind, de rit "Brüggen-Venlo-Witte Stein" te gaan rijden. De week daarna is het Pinksteren maar vanaf maandag 1 juni gaan we vertrekken om 9 uur. Dan hoeven we niet zo op de tijd te letten en kunnen we de ritten van dik 120 km. gemakkelijk maken zonder in tijdnood te komen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 4 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

SUISTS MOOISTE (TEUVEN)

Werkelijk fantastisch was het vandaag. Het weer werkte goed mee en Jo Vergoosen had voor een schitterende route gezorgd. Niet voor niets noemden sommigen het "Suists Mooiste" want ze vonden het de mooiste rit die we tot nog toe hebben gereden. Alweer 16 deelnemers vandaag, waarbij 3 nieuwelingen. Roy v. Montfort had eens een keer vrij, Cor v.d. Varst is nu eindelijk zover dat hij op maandag mee kan rijden en een nieuwe deelnemer van TWC Echt, Pieter Staseen. Verder de gewone deelnemers: John, Piet, Geert, Hub, Wil v. M., Henk, Lex, Har v.d. V., Jo S., Sef, Wil H., Leon en de al genoemde Jo V. Zoals gezegd zorgde Jo vandaag voor de route en hij had voor ons iets geweldigs uit de hoge hoed getoverd. Hij stuurde ons eerst richting Valkenburg volgens de normale weg door Sittard, Munstergeleen, Spaubeek en Schimmert. Wel kregen we al twee keer te maken met een lekke band. Eerst was het de beurt aan Piet en even later stond ook Cor lek. Ondertussen verwisselde Jo V. uit voorzorg ook maar al een bandje want hij had ook niet meer zoveel lucht. Na dit vervelende oponthoud koersten we richting Valkenburg waarbij het kopwerk natuurlijk gedaan werd door Wil v. M. en Henk, samen met Leon. Ook Hub liet zijn neus geregeld voor aan het venster zien. Het lijkt wel of de elektrische schakeling van zijn nieuwe fiets ook een aftakking heeft naar de aandrijving. Toch eens laten controleren. In Etenaken verlieten we de bekende wegen en stuurde Jo ons over voor de meesten totaal onbekende paden. Voor de Dode Man gelukkig linksaf en zo naar Gulpen. Over leuke binnenweggetjes ging het richting Reymerstock en toen binnendoor, via Schilberg, naar Teuven. Hier hadden we al ruim 60 prachtige kilometers op de teller staan dus was het tijd voor de koffie. Bij Moeder de Gans was het veel te druk dus streken we naar "Bie de Buure". De vlaai, Tosti's en wafels met warme kersen en slagroom waren hier ook van uitstekende kwaliteit en we lieten het ons goed smaken. Dit is waar we het voor doen, lekker ontspannen fietsen en een mooie rustpauze halverwege. Bij het afrekenen kregen we weer de bekende problemen. Het schijnt dat ieder apart afrekenen toch wel moeilijk is. Gelukkig hadden verschillende mensen kleingeld bij zich zodat we er toch uitkwamen.

In het vervolg kan dus iedereen het beste wat kleingeld bij zich steken zodat we zonder problemen kunnen betalen. De rit werd na deze welverdiende pauze weer vervolgd en nu kwamen er toch enkele wat pittigere hellingen. Maar iedereen deed dit in zijn eigen tempo en boven werd er steeds netjes gewacht. Via Sippenaeken ging het naar Epen en toen richting Camerig. Gelukkig ging het hier ook weer naar links en via Bommerig over mooie binnendoorweggetjes (wel stiltegebied, zodat John zich behoorlijk moest inhouden vandaag) kwamen we uit op de grote weg van Vijlen naar Mechelen. Omdat sommigen de vele hellingen en de kilometers toch begonnen te voelen en ook omdat we veel oponthoud hadden gehad door de lekke banden werd er besloten om niet de hele route van Jo te volgen maar rechtstreeks terug te rijden naar huis. Dus, met de wind in de rug, richting Wittem en zo naar Valkenburg. Hier kregen we de laatste helling, Ravensbosch, en toen omlaag naar Spaubeek. In Sittard reed Jo voor de tweede keer lek, dus weer oponthoud. Ook dit werd vlug opgelost en zo kwamen we na 120 prachtige kilometers weer terug op het Hingen. Wel wat later dan normaal, maar met zoveel lekke banden is dat niet gek. Iedereen was het erover eens dat het een geweldige route was en we zullen zeer zeker nog eens op herhaling gaan en dan de hele rit rijden zoals Jo ze had gepland. Ook gingen er stemmen op om een keer per maand zo'n langere rit naar de Voerstreek te maken. Maar dan wel om 9 uur vertrekken want anders wordt het toch wel erg laat. Dit zullen we nog wel eens bespreken op het terras bij een van de volgende ritten. Jo, hartelijk bedankt voor de mooie trip en als je nog meer van zulke leuke verrassingen hebt ben je natuurlijk altijd van harte welkom.

Het Fluitend Hert (het was werkelijk genieten vandaag)

MAANDAG 20 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GRASHOEK-OSPEL

Alweer een lekker zonnetje, en om 10 uur is het al heel wat warmer dan zoals zaterdag om 8 uur. Dus het aantal korte broeken was behoorlijk gegroeid. Toch waren er nog steeds enkele mensen met volledig wintertenuue. Alweer 16 deelnemers op het appèl, waarbij we Henrie weer mochten verwelkomen. Zoals vorige week afgesproken werd er voor vandaag gekozen om richting Grashoek te rijden. Jo Storms werd vandaag onze leidende man. Hij heeft de hele route op kop gereden, afgewisseld door verschillende andere deelnemers. Jo had het prima voor mekaar want het tempo bleef de hele dag netjes binnen de perken. Alleen toen John hem een tijdje kwam vergezellen ging het mis. Je gelooft het niet, maar na een tijdje kreeg het Fluitend Hert een fikse uitbrander omdat er achterin maar met moeite kon worden aangeklampt. Dus de wonderen zijn de wereld nog niet uit. Zaterdag stikkapot en dan nu zo tekeer gaan. Hoe is dat toch mogelijk. De route liep via Kessel naar Helden en zo richting Grashoek. Omdat Wil en Wil om twee uur thuis wilden zijn werd er eerst voorgesteld om maar niet te stoppen, maar de meerderheid was toch wel voor een bakje koffie te porren, vooral omdat prachtig weer was. Bij "Mijl op Zeven", het informatiecentrum van de Groote Peel, werd er gestopt. Heerlijke vlaai en koffie stond er voor ons klaar. Na deze welverdiende stop werd er besloten om rechtstreeks naar huis te rijden zodat Wil en Wil op tijd zouden zijn. Har v.d. Vorst gaf nu de route aan en via Ospel ging het richting Kelpen en Grathem. Precies om 5 minuten voor twee leverden we de eerste Wil af in Maasbracht Beek en Wil twee draaide hier, vergezeld van Lex, af naar St. Joost. Dus alle twee waren ze mooi op tijd voor hun afspraak. De mensen van Montfort werden nog netjes afgeleverd en toen richting St. Joost waar Annie en John nog eventjes een drankje gingen nuttigen bij Paula op hert terras. Het tellertje stond op 110 en iedereen had het prima naar zijn

zin gehad. Wat kan het leven toch mooi zijn. Volgende week maandag is het Koningsdag. Er staat dan de rit naar Ulvend op het programma. Omdat de maandag de Pensionado'sdag is zal er een groep zijn die deze trip dan ook in dit tempo zal gaan rijden. Natuurlijk mogen de mensen voor wie dit te langzaam is een tweede groep vormen die dan hun eigen tempo kunnen bepalen. Het vertrek is dan om 9:00 uur bij Café 't Hingen, dus voor deze maandag **niet** bij John op de Kasteelweg.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 13 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RONDJE WIL NISSEN (BEECK)

Het weer werkte, in tegenstelling tot afgelopen zaterdag, nu wel mee. Daarom wekte het geen verbazing dat er op deze wonderschone maandagmorgen maar liefst 16 ridders present waren. Zelfs Roger had extra vrijaf genomen om nog een keertje met de Pensionado's mee te fietsen. Na overleg werd er besloten om een route van Wil Nissen te gaan rijden. Wil toverde ons een route voor waarbij we de hele rit hemelsbreed niet verder dan 30 km. van het Hingen afkwamen. Het was dus heel veel draaien en keren over voor de meesten volkomen onbekende weggetjes. Wil kent vooral de Duitse grensstreek als zijn broekzak en hij toverde ons weer allerlei mooie landwegen voor. In een pittig tempo hielden Wil Nissen en Wil v. Montfort de groep goed op snelheid. John waarschuwde wel eens dat het echt niet zo snel hoefde maar deze heren zijn zo sterk dat ze na een tijdje toch weer versnellen. Jammer, want achterin hebben hierdoor verschillende mensen toch moeite met volgen. Dit is echter niet de bedoeling van de Pensionado's. Het moet zo zijn dat iedereen gemakkelijk moet kunnen volgen, dus in het vervolg graag een tandje minder, heren. De route was weer prachtig. De natuur stond op uitbarsten en door het ontluikende groen en de prachtig bloeiende struiken en bomen was het een genot om te fietsen. Via allerlei omwegen kwamen we uit in Gereonsweiler en van hieruit ging het naar Beeck. Hier wist Wil een mooie uitspanning. Hij stopte bij het Beecker Bauern- und Erzählkaffee. Een geweldig mooie oude boerenhoeve waar het uitstekend toeven was. De koffie was voortreffelijk en we hadden de keuze uit verschillende soorten Duits gebak. Dit lieten we ons natuurlijk goed smaken en na de welverdiende pauze werd de trip weer hervat. Weer over onbekende binnenweggetjes kwamen we tenslotte uit in Breuchelchen en van hieruit werd koers gezet naar Montfort. Enkele dapperen besloten om nog eventjes wat na te vertellen bij het Café aan de Kirk. Na alweer enkele versnaperingen werd de thuisreis aanvaard. Met 110 km. op de teller kwamen we weer terug op het Hingen. Afgezien van het voor sommigen te hoge tempo was het weer een prima geslaagde rit.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 30 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASEIK-ALTWEERTERHEIDE-HORN

Na de heroïsche klassieker GENT-WEVELGEM, waarbij de renners soms van de fiets werden geblazen, konden de Pensionado's natuurlijk niet achterblijven. Dus, op deze winderige maandagmorgen, stonden alweer 13 dapperen klaar om de elementen te trotseren. Er werd gekozen voor een rit over bredere wegen met zo weinig mogelijk fietspaden. En natuurlijk eerst wind tegen. Dus het werd een ritje richting Altweerderheide. De twee kopmannen kregen eerst een envelop met inhoud aangeboden, want vandaag moesten ze wel erg veel werk gaan opknappen en de hele groep netjes uit de wind houden. Maar dit is Wil en Henk wel toevertrouwd. Henk, zeer goed bekend in deze streken, nam het voortouw en stuurde ons richting Maaseik. Achterin zorgde Jo dat de zwakkeren toch bij konden blijven. John kreeg geregeld een helpend handje in de rug en zo konden we de groep tot Maaseik mooi bij elkaar houden. Achter Maaseik, richting Kinrooi, kregen we de wind schuin van voren zodat er meteen een klassieke waaier werd gevormd. Iedereen was zeer geconcentreerd om te zorgen dat hij het wiel van zijn voorganger kon volgen en we moesten goed uitkijken om niet tegen deze voorganger aan te rijden. Jammer genoeg zat Har Fijen helemaal verkeerd en kreeg de wind recht van voren. Hierdoor brak de groep en moest Har lossen. Dit werd niet meteen opgemerkt en toen John op een rustiger stuk omkeek zag hij dat Har weg was. Jammer, misschien moeten de kopmannen bij zulke wind het tempo nog wat meer aanpassen en de rest van de groep moet proberen om wat vaker achterom te kijken zodat dit niet kan gebeuren. Van Har hebben we later vernomen dat hij de rit alleen heeft afgemaakt en toch, alleen tegen de wind opboksend, nog een ruime 45 km. heeft gereden. De groep ging verder via Stramproy, waar Piet afdraaide omdat hij vandaag eerder thuis moest zijn, richting Altweerderheide, waar we een lusje extra kregen langs de vuilnisbelt. Via Haler, waar gestopt werd om de regenjasjes aan te trekken, werd er, nu met de wind mee, richting Ittervoort gereden en toen langs de Napoleonsweg naar Horn. In Grathem namen we afscheid van Annie die afdraaide omdat ze op tijd thuis moest zijn voor het werk. In Horn kregen we nog een hagelbuitje te verwerken maar gelukkig duurde dit niet lang. De gebruikelijke weg door De Weerd en zo over de stuw naar Linne. Op de weg van St. Odiliënberg naar Montfort kregen we weer een hagelbui te verwerken maar gelukkig was dit ook van korte duur. In Montfort draaide Hub af en op St. Joost namen we afscheid van Wil, John, Lex, Har en nogmaals Wil. Zo kwamen we met een klein groepje, Henk, Jan, Jo en John, aan op het Hingen na toch alweer 85 km. Het was best wel pittig maar met zulke kopmannen is het best te doen. Wil en Henk, bedankt voor het geweldige kopwerk en we zullen zeker nog wel eens trakteren voor dit vele werk. Volgende week is het Pasen en dan staat de Klassieker naar Grubbenvorst en Sevenum op het programma. Het vertrek is al om 8:00 uur, dus vroeg uit de veren. Hopelijk krijgen we dan eindelijk eens wat beter weer want dit jaar duurt het toch wel erg lang.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 23 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BANHOLT-GULPEN

Bij de Pensionado's begint het nu toch echt te kriebelen. Alweer 16 ridders aan het vertrek en het weer was goed, een lekker zonnetje maar nog niet al te warm. Er werd besloten om,

natuurlijk, weer zuidwaarts te gaan. John had het plaatsje Banholt in gedachten en met algemene stemmen werd dit voorstel aangenomen. Hub moest op tijd thuis zijn en draaide in Urmond af naar huis. Via enkele omzwervingen kwamen we zo dus weer aan in Valkenburg waar de eerste klim op ons lag te wachten. De Daalhemerberg werd dan ook , ieder in zijn eigen tempo, bedwongen. Boven werd netjes gewacht en hier namen we ook afscheid van Annie. Het werk wachtte en dus moest ze op tijd terug zijn. De rest vervolgde de rit door het prachtige Zuidlimburg richting Margraten en Banholt. Iedereen kon goed volgen want het tempo werd netjes aangepast. De afdaling van Reymerstock naar Gulpen was een genot maar hierna kregen we wel weer de Ingbergrub. Hier werd ook boven weer netjes gewacht en toen naar Valkenburg. Omdat het toch nog wat frisjes was voor een terrasbezoek werd er besloten om maar meteen door te rijden. Jammer, maar het is toch nog te koud. Via Schimmert en Grijzegrubben wilden de kopmannen ook nog richting Stammenhof. Bij de mindere goden was het sap echter bijkans helemaal weg en dus gaf John aan de kopmensen door dat het vanaf nu helemaal vlak diende te zijn en liefst niet te hard. Natuurlijk werd aan dit verzoek gevolg gegeven zodat we de groep mooi bij elkaar konden houden. In Geleen sloeg de pechduivel echter genadeloos toe. Eerst constateerde Peter een leegloper en dus werd er meteen gestopt. Met behulp van verschillende fietspompen en na ook nog een keer een defect ventiel kreeg hij uiteindelijk toch genoeg lucht in zijn band zodat we weer verder konden. Maar net toen we wilden opstappen kreeg Wil in de smiezen dat hij ook lek stond. Iedereen controleerde voor de zekerheid maar eventjes zijn bandjes en nadat Wil het karweitje had gefikst konden we verder. Zo kwamen we na ruim 4 uur weer terug op het Hingen. Dik 110 km. op de teller, dus de eerste langere rit voor de Pensionado's zat er alweer op. Hopelijk wordt het snel wat warmer zodat we ook weer tussentijds kunnen stoppen want dit is toch wel het mooiste van de maandagritten.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 16 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RIMBURG-THULL

Eindelijk was het dan eens lekker weer. Wel nog wat frisjes om 10 uur, maar het zonnetje deed al uitstekend zijn best. De opkomst was dan ook weer formidabel. Maar liefst 16 deelnemers voor deze rit. Hierbij de laatste van het groepje geblesseerden, Wil Hodzelmans, zodat we ze weer allemaal aan het vertrek hebben. Ook aanwezig was Wil Nissen die uit zijn winterslaap was ontwaakt en weer volop in training is voor het komende zomerseizoen. Er werd besloten om de richting van Rimborg weer eens te nemen. In een lekker tempo, waarbij goed gekeken werd of de minderen ook bij konden blijven, werd de Duitse Slefkant opgezocht. John hield goed in de gaten of er niemand achterbleef en als dat wel zo was werd dit meteen doorgegeven naar de kopmensen, natuurlijk weer Henk en Wil. Geert voelde zich vandaag niet zo lekker en moest daarom ook rustig blijven dus werd het tempo vandaag netjes

aangepast. Zo hoort het ook, zeker bij de Pensionado's. In Rimborg werd de "John Bloemer" berg genomen, een venijnig rot klimmetje. Boven werd netjes gewacht en om toch aan de nodige kilometers te komen ging de rit nu verder over Hoensbroek richting Thull. Hier reed Geert zijn ketting aan gort. Waarschijnlijk niet omdat hij vandaag zo sterk was maar hoogstwaarschijnlijk slijtage, ook al had de fietsenmaker hem verzekerd dat alles nog in orde was. Maar in het peloton hadden verschillende rijders de nodige hulpmiddelen paraat dus hadden de mensen van Montfort, Piet, Hub en Wil, dit klusje zo geklaard. De rit ging nu met wind in de rug wat goed te merken was aan de snelheid. Gecontroleerd werden de laatste kilometers afgelegd en via Koningsbosch en Putbroek werden de mensen van Montfort netjes thuis afgezet. De rest ging via St. Joost terug naar het Hingen waar we netjes op tijd, want Annie had aangegeven dat ze om 2 uur graag terug zou zijn, weer aankwamen. Hopelijk is het weer volgende week zodanig dat we kunnen starten met de traditionele tussenstop, want het wordt toch langzaam tijd dat de ritten van boven de 100 km. gemaakt kunnen worden.

Het Fluitend Hert

ZONDAG 15 MAART

WANDELING ONDER LEIDING VAN WIL HODZELMANS

De tweede wandeling onder de bezielende leiding van Wil stond voor vandaag op het programma. Dit keer waren er, door verschillende oorzaken, wat minder deelnemers maar dat mocht de pret niet drukken. Om 10 uur waren er, ondanks het druilerige weer, toch 9 deelnemers op komen dagen. Na een lekker kopje koffie vooraf werd er weer vertrokken richting de geweldige natuur tussen St. Joost en Montfort. Wil had zijn taak weer uitstekend voorbereid en vertelde alweer van alles over dit mooie stukje Limburg. We kregen uitleg over de paddentrek en in de bossen liet hij ons verschillende wildsporen zien. Ook repte hij over enkele dassenburchten die hier zijn maar om de dieren niet te verontrusten zijn we hier niet heengelopen. De planten werden niet overgeslagen en uitleg over de kamperfoelie en verschillende soorten parasieten kregen we te horen. Vlak voor Montfort draaiden we terug en door het Reigersbroek werd de terugweg genomen. Dit mooie natuurgebied is nog niet zolang geleden opnieuw in de oude staat teruggebracht en de flora en fauna is zich hier geweldig aan het ontwikkelen. Wil liet ons de sporen van de bevers zien die flinke dikke bomen door hun knagen om kunnen laten vallen. De nieuwe uitkijktoren werd bezocht en zo kwamen we bij de voor de mensen van St. Joost welbekende "Dikke Den". Hier schotelde Wil ons een leuke quiz voor en op een speelse manier werden er allerlei onderwerpen uit de natuur, maar omdat het Suist betrof, ook uit de historie van het wielrennen, aan ons voorgelegd. De tijd vloog weer voorbij en dus gingen we weer richting café 't Heukske waar we ons tegoed deden aan een heerlijk stukje vlaai. Ook proefden we het nieuwste biersoort van Brand, de "IPA", een heerlijk biertje ook voor na de ritten van Suist. Deze tweede wandeling is alweer geweldig geslaagd en hopelijk is Wil bereid om hier over enige tijd weer een vervolg aan te geven. Want het is bekend dat hij over verschillende natuurgebieden van alles weet en we houden ons aanbevolen om over enige tijd alweer met hem op pad te gaan. Wil, nogmaals hartelijk

bedankt en hopelijk tot een volgende keer.

John

MAANDAG 9 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

KESSEL EIK-HAELEN

Het weer was toch niet zo geweldig als de voorspellingen aangaven. Om 9 uur viel er zelfs nog wat lichte regen maar de meeste Pensionado's hebben zich hierdoor niet laten afschrikken. Om 10 uur, de nieuwe vertrektijd, stonden maar liefst 11 rijders klaar op het Hingen. De vaste deelnemers John, Piet, Geert, Wil, Henk, Har Valkenburg en Har v.d. Vorst. Verder stonden er verschillende "geblesseerden" aan het vertrek die het wel weer eens wilden proberen. Har Fijen en Lex Quadvlieg voelden zich weer zo goed dat ze het aandurfd. De grootste verrassing was echter John Bloemer die na een afwezigheid van 2 jaar weer de weg naar het Hingen had gevonden. Hij was goed hersteld van zijn heupoperatie en kwam onze gelederen weer versterken. Hartelijk welkom, John. Ook aanwezig bij het Depart was Paul Steskens, net terug van de wintersport en hij wilde de stramme spieren eventjes losfietsen. Omdat Hub had aangegeven dat hij wat later was werd er eerst richting Montfort gereden waar we Hub oppikten net achter het voetbalveld van St. Joost. De kopmannen Wil en Henk bepaalden de route en ook het tempo. Om de "nieuwkomers" te ontzien werd er een snelheid aangehouden van rond de 28 km. Dit kon iedereen goed volgen en zo werden de kilometers afgelegd in een gezellige sfeer waarbij er volop gekeuveld werd in het peloton. Ongemerkt ging het richting Stuw en zo via de Weerd naar Buggenum. Har Valkenburg reed nog lek, evenals Har Fijen, maar beide heren hebben zoveel ervaring dat dit klusje zo geklaard was. Zo door naar Kessel en maar steeds Noordwaarts. Na een kleine 45 km. vond John dat het toch maar eens tijd werd om de richting te veranderen. Eventjes naar voren en in goed overleg werd er besloten om van richting te veranderen. Henk had oog voor de twee crossfietsers in het peloton waarbij de gloednieuwe Trek van Hub, met schijfremmen, werkelijk een plaatje was. Hij stuurde ons daarom van de asfaltwegen af en toverde een prachtig stukje "Strade Bianche" uit de hoge hoed. Dwars door de Heldense bossen loopt een mooi onverhard fietspad en dit werd dus gevolgd. Het was uitstekend te berijden en zo kwamen we weer uit in Helden. Van hieruit volgden we de gewone weg naar Heythuysen waarbij we nog eventjes een extra lusje richting Haelen maakten. Vanuit Maasbracht werden de mensen van Montfort netjes thuisgebracht en zo kwamen we na dik 90 km. weer aan op het Hingen. De beslissing om, ondanks het dreigende weer, toch te gaan fietsen was dit keer de enige juiste. We hebben werkelijk een heerlijk ritje kunnen maken en de nieuwkomers konden uitstekend volgen. Hartelijk dank aan de twee kopmannen, Wil en Henk, voor het prima in de hand houden van het tempo. Klasse, heren. Hopelijk wordt het volgende week echt lente zodat we dan weer kunnen beginnen aan de ritjes met de traditionele tussenstop.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 2 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

OPITTER

De Pensionado's hebben op deze dag de buienradar uitstekend uitgelezen. Het zou om half drie beginnen met regenen, hagel en natte sneeuw. Dus werd er om 11 uur, onder een heerlijk zonnetje, gekozen voor een kortere route zodat we op tijd weer thuis zouden zijn. Omdat het alweer behoorlijk waaide werd gekozen voor de rit die we afgelopen zaterdag ook hebben gereden, de trip naar Opitter over de knooppunten van het Belgische Limburg. Met 8 rijders gingen we van start. Weer van de partij waren Har v.d. Vorst en Jo Storms, die alle twee langere tijd uit de roulatie zijn geweest door ziekte. Verder stonden de "vaste" deelnemers, John, Piet, Geert, Wil, Annie en Jan aan het vertrek. Hopelijk kunnen de mensen uit de groep SVP-Z (de Ziekenboeg) weer vlug aansluiten zodat we weer met ons vertrouwde groepje kunnen rondtoeren. Wil nam natuurlijk de koppositie in en afwisselend vergezeld door de overige Pensionado's werden de kilometers in een lekker tempo afgelegd. Voor de brug in Maaseik reed Annie lek. Maar met zoveel galante heren in haar gezelschap was dit klusje zo geklaard. Het weer bleef prima en dus werd er verder probleemloos gereden. Rond kwart voor twee waren we weer terug in Echt en zo kon iedereen lekker droog thuiskomen want een half uurtje later kwam het werkelijk met bakken uit de lucht vallen. Hopelijk is het komende zaterdag beter weer want voor de vlaaiendocht is het natuurlijk mooi als we in een lekker weertje kunnen rijden.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 23 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

EENZAMS RITJES ROND ECHT

Een ezel stoot zich geen 2 keer aan dezelfde steen. Dat is de uitdrukking die voor John gold op deze maandag. Afgelopen zaterdag gaf buienradar regen aan, maar die is er zoals in het verslag van Fred staat niet gekomen. Vandaag was het om 9 uur nog bar en boos, maar gaandeweg de morgen werd het steeds beter. Omdat er geen telefoontjes binnenkwamen op de Kasteelweg besloot John om kwart over tien om zijn fietskleden aan te trekken. Eventjes voor 11 stond hij vol verwachting op de Kasteelweg klaar. De lucht zag er goed uit en alleen de wind was wat stevig, maar dat zijn we toch wel al gewend. Jammer genoeg had niemand dezelfde gedachten als John, dus klokslag 11 uur vertrok hij alleen voor deze rit. Hij besloot om 2 korte rondjes rond Echt te gaan maken. De wind kwam vanuit het zuiden, dus eerst richting Buchten. Omdat er niemand was om achter te schuilen moest hij vandaag het vuile werk alleen opknappen. Wat werden de grote kleppers Wil en Henk node gemist!!! Toch klaarde hij het klusje en met de wind in de rug ging het terug via Susteren en Sevriens naar het Hingen. Toen hij aan het tweede rondje begon, dit keer richting Maria Hoop, kwam zowaar een flets zonnetje door de wolken heen priemen. Via Koningsbosch en Dieteren werden ook deze 35 km. gereden. Dus de gok was goed geweest. 65 Km. gefietst, geen spatje regen, alleen wat wind, dus eigenlijk prima fietsweer. Nadat de fiets een toch wel nodige wasbeurt had gekregen kwam er zowaar toch nog een buitje, maar alles stond droog dus hier gaf niemand wat om. Al met al toch: "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

DINSDAG 17 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

CARNAVALSRIT GOUDSBERG-HASTENRATH

Omdat er op carnavalsmaandag te veel mensen andere verplichtingen hadden werd er besloten om de rit een dag te verplaatsen. Dus stonden op deze dinsdag alweer 10 rijders klaar voor het wekelijkse ritje. Wil, Piet, Hub, Geert, John, Jan, Michiel, Annie, Peter en Jo Vergoosen wilden de afvalstoffen, opgebouwd door de Carnaval, wel eventjes eruit fietsen. Wil en Piet wilden graag wat eerder thuis zijn, Piet voor de Boerebroelof en Wil had misschien ook wel carnavalsverplichtingen, wie weet. Dus werd er, zoals het bij de Pensionado's gebruikelijk is, een alternatieve route genomen. Annie had een trip naar Trintelen gepland maar deze werd dus enigszins ingekort. We zullen deze rit zeer zeker nog wel een keer op het programma zetten dit seizoen. Via Graetheide ging de rit naar de Adsteeg. In gesloten formatie werd deze pukkel genomen waarna we koers zetten naar Valkenburg De Goudsberg zorgde wel voor enige schifting, maar boven werd er netjes gewacht. Hierna ging het via Retersbeek naar Hoensbroek en van hieruit richting Merkelbeek. In Jabeek staken we grens over en zo ging het naar Waldfeucht. Toen we even later de grens weer overstaken bij Breuchelchen ging het mis. Jo voelde dat hij achter lek had en hield even de benen stil om te kijken. Jan, die achter hem reed, week hierdoor eventjes van zijn lijn af waardoor Hub, die hier weer achter zat, Jan raakte met zijn voorwiel. Een fikse schuiver was het gevolg en tot overmaat van ramp kon Annie Hub niet meer ontwijken waardoor ook zij een fikse buiteling maakte. De schade viel gelukkig nog mee. Enkele schaafwonden en pijnlijke plekken maar gelukkig niets gebroken. De materiële schade was ook te overzien. Een scheve shifter en een afgebroken bidonhouder. Na een kort oponthoud had Jo ondertussen zijn bandje verwisseld en konden we verder. Via Montfort ging het naar het Hingen maar door de valpartij had niemand meer zin in een achterafje. Jammer van de valpartij maar uitsluiten kunnen we dit niet. Gelukkig vielen de gevolgen nog mee en blijven verdere valpartijen achterwege.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 9 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASEIK-HORN

Na het prachtige weer van afgelopen zaterdag was het vandaag wat minder. Kans op motregen en een donkere lucht. Maar altijd beter dan de twee voorgaande maandagen want toen konden we niet rijden. 7 Rijders durfden de weergoden te trotseren en verschenen op het appel om 11 uur op het Hingen. De drie vaste deelnemers uit Montfort, Geert, Piet en Hub, John zelf, Wil en Henk en ook Michiel Penders, die extra vrij had genomen om met de Pensionado's mee te rijden. De geblesseerden waren nog niet zover hersteld dat ze al weer mee konden rijden maar hopelijk zal dit niet meer lang duren. Omdat het weer de onzekere factor was werd besloten om steeds in de buurt te blijven zodat we, mocht het gaan regenen, snel weer thuis konden zijn. Henk nam de koppositie in en vergezeld van Wil, zijn vaste plek, koersten ze richting Maaseik. De andere 5 vonden dit wel goed zo want deze twee sterke kleppers draaien hun hand niet om voor een ritje kopwerk. Mooi uit de wind vonden ze het prima. En omdat er niemand klaagde konden de kopmensen het tempo lekker strak houden. Via Maaseik ging het richting Stramproy en over de bij Henk bekende leuke weggetjes kwamen we uiteindelijk uit in Grathem. Hier hadden we eventjes een kort oponthoud want John verloor zijn tellertje en zonder gegevensbank kunnen we blijkbaar niet meer fietsen. Dus terug om te zoeken en even later konden we weer verder. Via Horn ging het naar de Stuw in Linne en hierna werden de collega's uit Montfort netjes afgezet. Door St. Joost en na ruim 80 km. kwamen we weer

terug op het Hingen. De hele rit geen spatje regen, dus "Lekker" gefietst. Een prima training voor de rit naar Vaals van komende zaterdag. Volgende week maandag, 16 februari, is er geen rit van de Pensionado's vanwege de Vastelaovend, maar er gaan geruchten dat er enkele mensen van plan zijn om wel op dinsdag een ritje te maken. Hoe en wat kunnen de mensen die mee willen rijden bespreken tijdens de rit van zaterdag naar Vaals.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 26 JANUARI EN MAANDAG 2 FEBRUARI

Op beide dagen was het weer zo slecht dat we de rit hebben moeten afblazen.

MAANDAG 19 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BEMELEN

Koud, maar best te doen. De buienradar gaf aan dat er sneeuw op komst was, maar verschillende Pensionado's lieten zich hierdoor niet van de wijs brengen. Daarom stonden er om 11 uur toch weer 5 dapperen klaar om de elementen te trotseren. Piet, Geert, Hub, Jan en John waren de klasbakken die niet bang waren voor een beetje kou. Er werd besloten om in de buurt te blijven zodat we, als het zou gaan sneeuwen, meteen terug naar huis konden gaan. De gebruikelijke weg via de Doort werd weer gepakt. Maar omdat de sterke kleppers Wil en Henk niet aanwezig waren vandaag moesten we het nu zelf doen. Dus iedereen kwam tijdens deze rit op kop en zoals in de beginjaren van Suist werd er netjes afgelost. Dit had als resultaat dat we de trip met een prima gemiddelde van bijna 27 konden afsluiten. Voor de Pensionado's precies zoals het hoort. Eendrachtig samenwerkend koersten we zuidwaarts. Het weer werd steeds beter en er verscheen zowaar een lekker zonnetje. Dus werd besloten om maar steeds door te blijven rijden in zuidelijke richting en zo kwamen we weer aan in Bunde. Om alvast wat klimmeters te maken als training voor de aanstaande Wim Bogie memorial op 7 februari kozen we vandaag voor de Bemelerberg. Ieder in zijn eigen tempo reed lekker naar boven. Jan natuurlijk als eerste, maar hij hoort dan ook bij de betere klimmers van Suist. Boven werd netjes gewacht en toen via Valkenburg en de klim van Ravensbosch weer huiswaarts. De lange afdaling van Schimmert naar Spaubeek was wel wat koud maar gelukkig bleef de voorspelde sneeuw weg. Via Sittard en Nieuwstadt kwamen we zo na 3 uur en alweer 80 km. weer terug op het Hingen. De mannen van Montfort hadden nog een stukje te gaan en deze drie kleppers kwamen zodoende vandaag op ruim 90 km. En dit terwijl de thermometer niet boven de 0 is uitgekomen want op de plassen lag overal nog ijs, een geweldige prestatie van deze bikkels. Toch alweer een lekkere rit gemaakt want na een warme douche was al het leed alweer snel vergeten.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 12 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEERSEN-HILLENSBERG

Een straffe wind vandaag, windkracht 6, maar voor de bikkels onder de Pensionado's was dit geen bezwaar. Na het verslag van de razende reporter van afgelopen zaterdag konden deze mannen toch niet achterblijven. 6 Dapperen hadden de moed genomen om af te reizen naar het Hingen. Wil, Henk,

Piet, Hub, Geert en John waren de mensen die het aandurfd. Bij het vertrek kwam Har Fijen nog eventjes vertellen hoe het met zijn blessure gesteld was. Voorlopig mag hij nog niet fietsen en is hij onder behandeling van de fysiotherapeut. Hopelijk duurt het niet meer te lang want een vaste waarde zoals Har wordt toch wel gemist. Er werd besloten om te beginnen met dezelfde route als vorige week. Henk en Hub namen de kopplaatsen in en in een lekker tempo, wel voorzichtig want er kwamen behoorlijke rukwinden, ging het richting Doort. Hier nam Wil zijn vertrouwde plek op de eerste rij weer in en met deze twee kopmannen was het goed te doen. De overige 4 hielden zich goed verscholen achter deze twee kleppers en zo konden we toch lekker fietsen. Af en toe liet Wil zich eventjes terugzakken om ook eens met iemand anders te kunnen babbelen zodat de mensen van Montfort de zware taak van kopman op zich konden nemen. Alleen John hield zich wijselijk rustig en hij is niet van de laatste plaats af geweest. Maar dat zijn we bij Suist intussen wel al gewend. Zodoende konden we toch, ondanks de harde wind, de kilometers onder de wieltjes laten verdwijnen en zonder problemen kwamen we aan in Meersen. Het leed was nu geleden en met de wind in de rug konden we iets aan het gemiddelde gaan doen. Omdat John zich lekker had verstopt kon hij nu wel blijven volgen op de beklimmingen, dus met beleid kom je een heel eind. Vandaag werd er besloten om vanuit Doenrade de afdaling in Hillensberg te nemen en zo via Tudderden en Millen de thuisreis te maken. Zo kwamen we toch aan onze 80 km. en ondanks de harde wind hadden we toch precies hetzelfde gemiddelde.

Het Fluitend Hert (vandaag ging het weer goed)

MAANDAG 5 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEERSEN-GRIJZEGRUBBEN

Na het belabberde weer van afgelopen zaterdag was het vandaag, de eerste maandag van het nieuwe jaar, alweer prachtig. Wel frisjes maar ook een lekker zonnetje. De Pensionado's boffen toch maar en daarom stonden er ook nu alweer 11 deelnemers klaar voor deze eerste rit. Na eerst iedereen een voorspoedig 2015 toegewenst te hebben werd besloten om de grote wegen te gaan volgen. Dit omdat het op sommige plaatsen toch nog wel wat glad kon zijn. Henk nam de verantwoordelijke taak van wegkapitein op zijn schouders en nam meteen plaats op de eerste rij. Dat hij een geweldige klaskapitein is wisten we al, maar vandaag heeft hij die eerste plek niet afgestaan. Prima Henk. Ook hield hij uitstekend de groep in de gaten en als er iemand moest lossen werd meteen het tempo geminderd. De gewone weg naar Bunde werd gevolgd en iedereen kon prima volgen. Vanuit Meersen werd de klim naar Ulestraten genomen, een lichte helling maar toch moest John lossen. Misschien toch nog die blessure van de vorige week? Boven werd netjes gewacht en gezamenlijk ging het verder naar Schimmert en GrijzeGrubben. Op de Vuilnisberg hetzelfde liedje. John alweer eraf maar wederom kwam het beneden bij elkaar. De Beukeberg in Oirsbeek was voor het Hijgend Hert een zware beproeving maar op wilskracht kwam hij toch boven. Er werd gekozen voor de neutrale weg, dus moesten we richting Schinveld. Boven in Doenrade begon echter het pechduiveltje toe te slaan. Het blijkt dat de gebroeders Laugs het lek nog niet boven hebben, zowel figuurlijk als letterlijk. Eerst stond Sef met een "Platte", maar Jan is intussen zo bedreven dat dit klusje snel werd geklaard. Op het eind van de neutrale weg ging bij John het licht uit. Om in de termen van Louis v. Gaal te spreken: "The Cook was finished". De groep wachtte netjes en in een rustig tempo werd naar huis gereden. Op de Kerkweg is een nieuw fietspad gemaakt en dit zorgde voor problemen. Jan Laugs reed lek en daardoor lette een rijder niet goed op. Hierdoor knalde hij tegen een vuilniscontainer die midden op dit mooie nieuwe fietspad stond. De schade viel gelukkig mee en iedereen kon zijn weg vervolgen. Jan stak snel een nieuw bandje waarbij bleek dat hij wat veel naar Har Fijen heeft gekeken want zijn kapotte binnenbandje was ook al verschillende keren geplakt. Bij Sevriens bleek Har Valkenburg nog last te hebben van een langzaam leeglopende achterband, maar door enkele keren bij te pompen kon hij toch zijn weg vervolgen zodat we na ruim 80 km. mogen

zeggen dat het een mooie rit was. John gaf aan dat hij wat aan de conditie zal doen en hopelijk kunnen we op maandag nog vaak zulke leuke ritjes maken.

Het Hijgend Hert